

AZMİ ÖZER
ZELİHA ÖZER

S/Y TURQUOISE ADRIYATİK GEZİSİ 2013

Mayıs-Ağustos 2013

TÜRKİYE Marmaris Yat Marina, Serçe Limanı,
Turgutreis D-Marin

YUNANİSTAN Simi, Tilos, Astipalaia, İos, Sifnos,
Serifos, Poros, Aigina, Korint Kanalı, Trizona,
İthaka, Kefalonia, Paxoi, Corfu, Erikousa,
Zakynthos, Methoni, Elafonisos, Leros, Kalimnos,
Nisiros

İTALYA Otranto

HIRVATİSTAN Dubrovnik, Koločep, Mljet, Korcula,
Scedro, Hvar, Brac, Trogir, Zirce, Kornat, Solta,
Lopud, Cavtat

S/Y TURQUOISE ADRIYATİK GEZİSİ- YUNANİSTAN, İTALYA, HIRVATİSTAN- 2013

Bugün Türkiye'den çıkışımızın 42., Hırvatistan'daki 16. günümüz. Planladığımdan daha arken, 2 gün önce dönüşe başladık. Esasen planlamam Hırvatistan'ın kuzeylerinde sayılabilecek Kornati Adaları'na kadar idi. Milli park olan bu adalarda bir hafta kadar kalıp, kuzeye doğru mu yoksa geriye doğru mu gideceğime karar verecektim.

Kornati Adaları'nda sadece 1 gece (2 gün) kaldık. Hırvatistan güzel, denizi Türkiye gibi, bazı tarihi şehirleri, nispeten serin havası ve deniz suyu ile Türkiye'den avantajlı. Ancak buradaki milli parklar benim için hayal kırıklığı oldu. Ben deniz dibinde güzel mercan kayalıkları ve rengarenk deniz dibi yaşamı bekliyordum. Belki bazı yerlerde vardır, ancak deniz dibi kum, taş ve erişmeli. Balıklar ise Türkiye'dekinin aynısı, fakat sayı itibarıyla oldukça azlar.

Öyleyse niye demirde bile neredeyse marina parası (Kornati'de geceliğine 400 Kuna-55 €, diğer yerlerde demirde veya şamandıraya bağlanınca 150-200 Kuna) ödeyeyim. Zaten Hırvatistan'a girişte 600 Kuna'sı teknemde 30 gün 2 kişi konaklama parası olmak üzere, transitlog için 2.365 Kuna (330 €) aldılar. Bir de koylara gittiğimde çoğunda para alıyorlar. (Yunanistan'da transitlog ve ayakbaşı parası toplam 45 €, rıhtıma bağlanmak 10 € veya bedava).

Hırvatistan'ın pahalı bir yer olduğunu, zaten araştırmalarımдан biliyordum. Benim için sürpriz olmadı. Bilgi olsun diye marinalar 90-100 €, tarihi şehirlerin rıhtımına yanaşırsa 80-120 €, koylarda ise şamandıraya bağlanılırsa 20-30 € ödeniyor. Bazı yerlerde, milli parklarda, tarihi şehirlere nispeten yakın koylarda kendi demirini atsan da para alınıyor. Bir bot geliyor ve makbuz karşılığında ücret alıyor.

Dubrovnik, Korcula, Trogir ve Hvar tarihi şehirleri Hırvatistan'ın artıları ve bulunmaktan zevk aldığım şehirler. Bu şehirler genelde Venedikliler tarafından kurulmuş ve 400-500 yıllık bir tarihi şehir içinde dolaşmak keyif verici. Ancak yine de bu şehirler İtalya'daki ve Karadağ'daki benzerlerinden muhteşem değil. Hatta ifade edebilirim ki bu gezide beni en çok etkileyen şehir İtalya'daki Otranto oldu.

30 Mayıs 2013 Perşembe

Mürettebat : Azmi Özer, Zeliha Özer

12:45'de Marmaris Yat Marina'dan ayrılarak gezimize başlıyoruz.

Bu sene çıkış işlemleri için Marmaris'de gümrüğe yanaşmak gerekiyormuş. Gümrük büyük gemiler için yapılmış olduğundan yanaşmak bizim gibi yelkenliler için pek uygun değil. Gümrükte bir görevli yer gösterdi ve halatı bağlamaya yardım etti, ancak rüzgarlı havada dediğim yere değil de kendi bildiği yere bağlayınca teknenin öndeki seyir lambası parmaklıklara çarptı ve kırıldı. Görevli bu işler için acemi galiba. Suçlayamıyorum, diğer ülkelerin gümrüklerinde asla yardım etmiyorlar. Varsa yelkenciler birbirine yardım ediyor, yoksa kendin bağlanacaksın.

Şansımıza Albatros Marina'da üslenmiş olan Jeanneau servisinde iskele seyir lambası varmış. (170 €) Neyse ki başka zarar yok.

Turquoise Marmaris'den ayrılıyor

1-2 saatlik zaman kaybindan sonra 14:20'de yola koyulduk. Yunanistan'a girişi Simi'den yapacağız. 18:55'de **Serçe Limanı**'nda şamandıraya bağlandık (36°35'040N 028°02'906E). Kaptan Nemo restoranının iskelesinde yer kalmamış. Sorun değil, zaten bugün oldukça hareketli bir gün oldu. Yarın erkenden yola çıkacağımızdan teknede akşam yemeğini yiyip yattık.

Serçe Limanı/Türkiye

31 Mayıs 2013 Cuma

Sabah 09:00 gibi Serçe Limanı'ndan ayrıldık ve genelde motorla seyir yaparak 12:30'da **Simi**'de 15 metreye demir atarak güney rıhtımına bağlandık (36°36'946N 027°50'251E).

Turquoise Simi'de/Yunanistan

Hemen bir görevli geldi ve dışarı çıkmadan polisi bekleyin dedi. Biraz sonra polis geldi. Önce işlemlerinizi tamamlayın, sonra yemeğe

gidebilirsiniz dedi. Önce pasaport polisine, sonra gümrüğe, sonra da bağlandığımız rıhtımın batısında kalan liman başkanlığına gitmemiz gerekiyor. Yani kuzey rıhtımından başlayıp koyun ortasına, oradan da koyun diğer tarafına gideceğim.

Pasaport polisinde işlemlerimi hallettim. Gümrük kapalı, 17:30'da açılıyormuş. Neyse en iyisi yemeğe gidelim. Polis tam teknenin karşısındaki restorana oturmuş olan İngiliz'e bağırarak konuşuyor, önce işlemlerinizi tamamlayın diyor ve restorandan kaldırıyor. Demek ki katı kural sadece biz Türkler için değilmiş. Kadın polise Gümrük kapalı 17:30'da açılacaktı diyorum (yani adamları rahat bırak da yemeklerini yesinler!), bu sefer bana öyleyse şimdi Port Authority'ye git diyor. Gidiyorum ama yapacağı bir şey yok, vergisini almaktan başka, gümrükten sonra gel diyor. Artık kafamın taşı atıyor. Kadın polis terör estirsin dursun, biz karnımızı doyurmak için saat 3'de Pizza Bella Napoli isimli İtalyan restoranına giriyoruz.

Restaurant Bella Napoli, Simi, Simi Adası/Yunanistan

Yemeği bitirince hemen gidip bir tekneye bakayım diyorum, ayağa kalkınca garson hesap diyor, geleceğim diyorum, iki dakika içinde döndüğümde garson hesabı Zeliha'dan istemiş. Kaçacağımızı mı düşündü acaba derken, garson kapıyı kilitledi ve gitti. Meğerse mesaisi bitmiş de bizi bekliyormuş. Biz dışarıdaki masamızda biraz daha oturduk.

17:30'dan sonra gümrüğe ve liman başkanlığına giderek giriş işlemlerimizi tamamladım.

1 Haziran 2013 Cumartesi

Bu sabah ilk işim bilgisayarıma, internete bağlanabilmek için geçen yıl almış olduğum Cosmote USB'de kalan 22 €'luk hesabımdan 15 €'su ile 10 günlük sınırsız internet almak oldu. Benim için hava tahminine erişebilmek, dolayısıyla daha güvenli seyir yapabilmek için internet gerekli.

Bugün de rüzgarın şiddeti ve yönü yelken yapmamızı genelde engelliyor. Yine motor ağırlıklı 5 saatlik bir seyirden sonra **Tilos Adası**'nın merkezi **Livadia**'ya varıyoruz. Küçük limanın mendireğinin iç tarafına feribot yanaşmış, şehir tarafındaki batı rıhtımda boşluk görünüyor, fakat pilot kitapta orası sığ görüldüğünden yanaşmıyor ve plajın önünde alargada duruyoruz (36°24'821N 027°23'402E).

(Not: Daha sonra dönüş yolunda kitapta sığ görünen yerin derinleştirilip bağlanmaya uygun hale getirildiğini, hatta limanın küçük olması nedeniyle 5-6 tane kalın tonoz konduğunu görüp oraya bağlanacağız).

Livadia, Tilos Adası/Yunanistan

2 Haziran 2013 Pazar

Sabah erkenden kalktım, hava durumu pek iç açıcı görünmüyor. Zeliha uyanınca hemen yola çıkmaya karar veriyoruz.

Koydan ayrılınca hemen 30 knot rüzgar ve (Zeliha'nın tabiriyle) dev dalgalarla karşılaşıyoruz. Astipalaia hedefimiz, ancak güneyli sert rüzgarın durumuna göre rotamıza karar vereceğiz. Bir saat kadar hırpalandıktan sonra rüzgar apazdan gelmeye başlıyor. 2,5 saat kadar yelken yaptıktan sonra rüzgar 15 knot'a düşüyor, fakat kafadan geliyor. 10 saat süren seyirden sonra akşam 6'da **Astipalaia Adası**'nın korunaklı koyu olan **Maltezana**'ya giriyoruz. Minik iskelesinin rüzgaraltı kısmını balıkçılar doldurmuş. 3 yelkenli alargada duruyor, geniş sayılabilecek koyun dibi kum, 6 metre derinliğe 24 metre demir atıyorum (36°34'459N 026°23'218E). Koya soluğan giriyor, fakat dalga yapmıyor.

İçeri girdik, içim rahat değil, biraz sonra bir kontrol için dışarı çıktığımda demirin taradığını, fakat bereket versin mendireğe doğru değil de koyun ortasına doğru gittiğimizi gördüm. Demiri topladık, ucuna kalın serseri bir halat dolanmış, hemen halatı çıkarıp demiri yeniden attık ve kontrol ettik, artık iyi tutmuş, rahatça yatabiliriz, ama Zeliha başımıza ilk kez gelen demir tarama olayından dolayı hala huzursuz.

Maltezana Koyu, Astipalaia Adası/Yunanistan

Sabah koyu sakin, güzelce kahvaltımızı yaptık, sonra denize girdik. Deniz güzel, dibi kum, kıyıya 200 m. mesafedeyiz. Bizim için yüzmeye mesafesi olarak uzun değil.

Öğlen adanın merkezi olan Skala'ya gitmeye karar veriyoruz. Maltezana koyundaki 2 kayalığın arasında dibinde 5 metre derinlik olan dar bir

kanal var, hava sakin olduğundan yolu kısaltmak amacıyla dikkatlice kanaldan geçip **Skala**'ya varıyoruz. Yine pilot kitabımızın gösterdiği üzere mendireğin önüne, feribotu engellemeyecek üzere, güneydeki rıhtıma balıkçıların önüne aborda oluyoruz. Kuzeyli rüzgar tekneyi kıyıya vuruyor. 10 tane usturmaça koyduğumuz halde huzursuzum. Hemen dışarıyı kolağan etmeye çıkıyorum. Balıkçı tanımadığım bir cins balık tutmuş, 2 tanesine (1 kg) 10 € verip alıyorum. Biraz yürüyünce mendireğin arkasına 2013 yılında yapılmış, yaklaşık 15 tekne alabilecek, minik bir marina havasında bağlama yeri yapıldığını görüyorum. Hemen rıhtımdan ayrılıp küçük koyda 24 metre demir atıp, 4 metre derinlik olan rıhtıma kıçtankara oluyoruz (36°32'864N 026°21'279E). Bizden başka 2 yelkenli tekne daha var.

Skala, Astipalaia Adası/Yunanistan

Limanın ortasına kadar dip kum, iyi demir tutuyor, sonra plaja doğru kayalık hale geliyor. Plajın önünde restoranlar var, sevimli bir yer.

Khora, Astipalaia Adası/Yunanistan

Akşama doğru, güneş almayan merdivenlerden yukarıya Chora'ya çıkıyoruz. Merkez yukarısı, 7-8 tane yel değirmeni restore edilmiş, sevimli. Etraftaki restoranlar daha yeni yeni yaza hazırlık yapıyorlar. Çok dar yürüme yolundan zirvedeki kaleye çıkıyoruz. Burası nispeten harabe, içinde 2 kilise var, kapalı. Fakat tepeden manzara muhteşem! Maltezena koyunun demir yeri dahi görünüyor.

Kale, Chora, Astipalaia Adası/Yunanistan

Akşam sahile döndüğümüzde iskeledeki tüm yerlerin dolmuş olduğunu görüyoruz. Yarın yolumuz uzun, sabaha karşı 03:30'da yola çıkacağımızdan yemeğimizi teknede yiyip erkenden yatıyoruz.

4 Haziran 2013 Salı

Sabah 3'de kalktık, hazırlanıp yola koyulduk. Denizde dalga ve bizden başka kimse yok. Gerçi rüzgar 15 knotu aşmıyor, fakat rüzgar kafadan geliyor. Dalgalar yüzünden kahvaltı için masayı açamıyoruz. Zeliha tabaklara kahvaltılık koyup geliyor. Denizde yemeğin her türlü benim için zevkli.

Öğleden sonra 3'e doğru **Port los**'a varıyoruz. Ana rıhtım olan doğu rıhtımında 2 yer var. Tonoz alıp bağlanıyoruz (36°43'332N 025°16'433E). Güneydeki mendireğin iç tarafına da yanaşıyoruz. Ancak demir atmak gerekli, doğuda aşağıdaki tonoz zinciri dolayısıyla demir atılamıyor. Yanımızdaki son tonozu alıp bağlanana hemen

biri geliyor. Bu tonoz sorunlu diyorlar, onlar da bizim tonozla bağlanıyor. Bir tonozda iki tekne!

Port los fazla sempatik gibi değil. Chora limandan 5 km uzaklıkta. Öğleye kadar saatte bir, öğleden sonra yarım saatte bir otobüs var.

Port los, los Adası/Yunanistan

Otobüs Chora'da büyükçe bir kilisenin önlerinde duruyor. Sonrasında dar sokaklı Chora tahminimizin üzerinde büyük ve ilginç.

Chora, los Adası/Yunanistan

Dar sokakta kurulmuş bir restoranda yemeğimizi yedikten sonra otobüsle limana indik.

5 Haziran bizim tembellik ve dinlenme günümüz. Port los'da sahilde biraz dolaşıp hemen teknenin arkasında bulunan Carrefour'dan alışveriş yaptık. Öğlen teknede balık buğulama ve salatalı güzel bir yemek yedik.

Öğleden sonrası temizlik ve dinlenme ile geçti. Akşama doğru Zeliha teknede dinlenirken ben koyun sonundaki büyük kumsal plaja yürüdüm.

Sonrasında kumun üzerinde çıplak ayak uzun yürüyüş yaparak rahatladım.

6 Haziran 2013 Perşembe

Sabah 7'de **Sifnos**'a gitmek üzere Port los'dan ayrılıyoruz. Bugün yolumuz kısa sayılır. Rüzgar az, yine de 6 saatlik seyrimizin 2 saatinde yelken yapabildik.

Vathi Koyu'na girince iskele tarafında bir kilisenin rıhtımı var 2 tekne kıçtankara olabilir, fakat dibi bilmediğimizden alargada duruyoruz (36°55'936N 024°41'351E). Sahile 100 metreden fazla yanaşmaz, deniz sığlaşıyor. Yüzerek kilisenin rıhtımını inceliyorum. Önünde dip taşlık, fakat açık denize yakın olan kısmında derinlik 2-2,5 metre kadar var, uzun atılırsa demir kuma saplanır ve 1 tekne rahatlıkla kıçtankara olabilirmiş.

Vathi, Sifnos Adası/Yunanistan

Vathi sadece yüzme ve barınma yeri. Sahildeki restoranları dolaşıyorum. Güzel balık buluyorum, fiyatı 46 €/kg. Ancak öğlen Zeliha'nın pişirdiği sebzeli bulgur aşı bizi hala tok tutuyor. Botu indirip restorana gitmeye üşeniyoruz. Akşama sadece teknede tarhana çorbası içiyoruz. Hafif ve güzel bir akşam yemeği oldu.

7 Haziran 2013 Cuma

Hava bulutlu, deniz cazip değil. Adanın ana limanı yerine Serifos Adası'nın merkezine Livadhi'ye gitmeye karar veriyoruz. Sabah 10'da Vathi'den

ayrılıyor. Bir saat kadar arkadan gelen rüzgarla yelken yapıyoruz, sonra rüzgar duruyor ve motorla 13:30'da **Serifos, Livadhi**'ye varıyor ve iskelenin güney tarafına demir atıp kıçtanka oluyoruz (37°08'567N 024°30'939E).

Hava bulutlu. Genelde olduğu gibi ben hemen sahile çıkıp etrafı kolaçan ediyorum. Zeliha teknede dinleniyor.

Khora'dan Livadhi, Serifos Adası/Yunanistan

Akşam otobüsle 5 km yukarıdaki Khora'ya çıkıyoruz. Yine daracık sokakları ile sevimli bir şehir.

Khora'da bir evin duvarından, Livadhi, Serifos/Yunanistan

20:30 otobüsünü beklerken Skandal (dondurulmuş yoğurt) yiyoruz. Zeliha midesini üşütüyor. Akşama teknemizde çok ender pişirilen makarna yiyor ve erkenden yatıyoruz. Yarın yolumuz uzun.

Khora'da bir sokak, Serifos/Yunanistan

Khora'da meydan, Serifos/Yunanistan

8 Haziran 2013 Cumartesi

Bugün yolumuz uzun. Akşama kalınca genelde limanda bağlanacak yer bulma sorunu olduğundan, aynı gün varacağımız limanlar için sabah erkenden yola çıkıyoruz.

Sabah hava hafiften aydınlanmaya başlarken Mora yarımadasının hemen karşısında olan Poros'a gitmek üzere 05:10'da yola çıkıyoruz. Ana yelken tam, genoa biraz daha küçük. Adanın kuytusundan çıktığımızda rüzgar 25 knot'u aşmış durumda, oto pilot devreden çıktı ve hızla karaya doğru yöneldik, motoru çalıştırıp tekneyi kontrol altına aldık. Yelkenleri küçültüp, 60°den gelen rüzgarla iyi yol alıyoruz. Ortalama hızımız 7 nm'e çıktı. Orsa seyirde genelde tekne hızlanınca, yattığı için Zeliha rahatsız olduğundan, yelkenleri epey küçültüp hızı 6 knota düşürürdük. Ancak bu defa rüzgardan faydalanarak yol yapabilmek için Zeliha teknenin 7

nm'den fazla hızını kabul ediyor. Saat 12:00'de rüzgar hafifliyor ve motor açıyoruz. nihayet %60 oranında yelken yaparak ve bu seyahatteki en yüksek ortalama hıza ulaşarak yaklaşık 10 saat sonra **Poros Adası**'nın güney rıhtımına kıçtan kara olduk (37°29'896N 023°27'331E) .

Turquoise Poros'da/Yunanistan

Poros tekne bağlama yeri olarak oldukça büyük, 2 adadan oluşuyor. İlk bakışta güzel bir görünümü var. Hemen birkaç yüz metre ilerideki karşı kıyı Mora Yarımadası'ndaki Galatas.

Galatas, Mora Yarımadası/Yunanistan

Genelde motorla seyir yapma zorunda kaldığımızdan yakıtımız azalmıştı, zaten Zeliha da buraya gelirken yakıt bitebilir endişesiyle hızlı yelken seyri yapmaya katlanmıştı. İlk işimiz mini tankerden 93 litre (133 €) yakıt almak oldu. İkinci işim ise Cosmote USB internet için para yüklemek üzere Cosmote shop aramak oldu. Cumartesi öğleden sonra kapalı, tekrar Pazartesi sabahı açılacak.

Sahil restoranlarla dolu. Yunanistan'da çoğunlukla olduğu gibi kapıda karşılayan birisi var, sizi ikna etmek için yemeklerini, balıklarını tanıtıyor. Caravella Restoranı'nda, sokağın kenarına mangal konmuş ahtapot ızgarası yapılıyor. Tamam, dönüşte geleceğiz deyip yürümeye devam ediyoruz. Hemen sonraki restoranın karşılayıcı balıklarımıza bakın diyor. Biz yandaki ile anlaştık, teşekkür ederiz diyorum, adam orası pahalı, biz hem kaliteli hem daha ucuzuz diyor. Hoppala yanındakini kötüleyerek müşteri kapma yarışı geçmişte kaldı sanıyordum!

Sahilde yürüyüş yaptıktan sonra ahtapot ızgara yemek üzere restorana gittik. Yemekler lezzetliydi, özellikle de domates dolması.

Caravella Restaurant, Poros/Yunanistan

Yemekten sonra pek de yüksek olmayan tepedeki saat kulesine çıktık. Aydınlatılmış kule kapalı ve etrafı demir telle çevrilmiş Ancak aşağının gece manzarası güzel.

Poros'dan Mora Yarımadası'nın görünümü/Yunanistan

İnternet işini halledebilmek için Pazartesi sabahına kadar burada beklemeye karar veriyoruz. Pazar sabahı kilisenin çanları çalıyor. Bugün biraz geç kalktık. Kahvaltıdan sonra 10'da ayin için kiliseye gidiyoruz. Ayin bitmiş, papaz ekmek dağıtmaya başlamış. Biz de resim çekmekle yetiniyoruz. Pazar gününü sahil boyunca yürüyerek ve dinlenerek geçiriyoruz.

10 Haziran 2013 Pazartesi

Sabah 9'da internet işini halletmeye gidiyorum. Kuyruk var, genelde millet para yatırıyor. İnsanlar burada otomatik ödemeye pek yanaşmıyorlar galiba. Zaten Cosmote benim de kredi kartı ile ödeme yapmama izin vermediğinden buradayım. Ancak programı İngilizce olarak yeni bilgisayarım da yükletmek istiyorum. Ofisteki kız beni sürekli bekletiyor. Benim işim uzunmuş, diğerleri sadece fatura ödeyecek. Yaklaşık 1 saat sonra beni call center ile konuşturuyor ve telefondaki kızın yardımıyla Cosmote'yi yeni bilgisayarım a yüklüyorum. Hesabıma baktığımda sadece 7 € kalmıştı, 30 € daha yükleyin diyor. Bakiyem 33 € oluyor. 4 € nereye gitti acaba? Zaten daha önce de 20 € yükletmiş, ancak hesabıma sadece 2 € girmişti. Böyle şeyler oluyor, ya da bundan sonra dikkat edip, gerektiğinde itiraz etmeli herhalde.

Liman başkanlığının altında balık pazarı var. 2,5 kiloluk bir kofana balığa 50 € ödüyorum. Ayrıca balık pazarının hemen önünde kasalarla sebze satıyorlar, her şeyin kilosu 1 €. Buralara göre oldukça ucuz ve çok taze. Üzerinde çiçekleri olan kabaklar ve domatesler güzel.

Bugün yolumuz kısa. Aigina Pire'ya 12 nm uzaklıkta, MÖ 7. yüzyılda Avrupa'da kendi gümüş parasını basan ilk devlet. Kalabalık ve cazip olmayan Pire'de marina aramaktansa (daha önce Atina'ya 3 defa gitmiştik) Korinth Kanalı'na girmeden önce, tarihi yapılarıyla bize ilginç gelen Aigina'da konaklamaya karar verdik. 10:35'de yola koyulduk, rüzgarı yakaladığımızda yelken yaparak, yarı yolu da motorla giderek 3,5 saatte **Aigina** limanına vardık. Limanın dışında yapılmış olan

marina yıkık dökük ve genelde küçük balıkçı kayıkları ile dolu. Yunan adalarında AB kaynakları ile, turizmin gelişmesini desteklemek amacıyla bazı marinalar yapılmış, ama genelde bunlar terkedilmiş, yarı yıkık dökük ve derin iskelelerini küçük balıkçıların işgal ettiği yerler olduğundan biz yeterince faydalanamıyoruz. Ancak birçok sığ liman derinleştirilip rıhtım yapılmış ve bizlere hitap ediyor. Biz de burada şehir merkezine, rıhtımda 2,3 metre derinliği olan kuzey rıhtımına yanaşıyoruz. Liman içinde rüzgar 20 knot civarında. Bağlanmamız 25 dakika sürüyor. Kıştanka olmamız bu yıl kolaylaştı. Demiri kokpitten atıyorum, Zeliha halatları hazır tutuyor, çoğunlukla yandaki teknelerden biri halatı alıp kıyıya bağlıyor.

Kuzey Rıhtımı, Aigina/Yunanistan

Öğle yemeğini (nefis kabak çiçeği dolması ve salata) teknede yedik.

Liman polisine gidiyorum, niye geldin ayda bir defa liman polisine uğraman yeterli diyor kadın polis, fakat Türk pasaportu taşıdığımı görünce, tüm belgelerin fotokopisini alıyor ve beni yarım saat oyalıyor. Bugün dinlenme günü, yarın adayı dolaşacağız. Araba kiralamaya gidiyorum. Feribot iskelesinde ilan ve fiyat var. Ancak her ilan aynı şirkete çıkıyor ve ilandakinden çok daha fazla fiyat istiyorlar. Kızıyorum, adayı otobüsle dolaşmaya karar veriyorum.

Salı günü, 10:15 Agia Marina otobüsüne biniyor ve yarım saat süren 12 km'lik yolculuktan sonra tepede bu adanın en meşhur yeri olan Aphaia

Tapınağı'nda iniyoruz. Şoför 20 dakika sonra döneceğim, burada olun diyor! (Bir sonraki ve son otobüs 2,5 saat sonra). MÖ 490 yılında yapılmış olan Dorik tapınak iyi korunmuş, ancak içine girilmiyor, küçük bir de müzesi var. 20 dakikada rahatça geziliyor ve dönüşte aynı otobüsü yakalıyoruz.

Aphaia Tapınağı, Aigina Adası/Yunanistan

Otobüsle gelirken yolcuların çoğunun indiği Nektarios Manastırı'nda iniyoruz.

Çiçekler içindeki merdivenlerden manastır binalarının olduğu tepeye doğru çıkıyoruz. 1961 yılında Ortodoks Kilisesi tarafından aziz ilan edilen Başpiskopos Nektarios'un mezarını ve yaşadığı yeri ziyaret edip aşağıya inince kilisenin önünde birkaç taksi görüyoruz. Biri boşmuş, taksi ile merkeze dönüyoruz (8 €).

Nektarios Manastırı, Aigina Adası/Yunanistan

Şehre inince biraz dolaşıyoruz. Venedik Kulesi terk edilmiş, fakat tarihi binaların olduğu sokaklarda yürümek zevkli.

Venedik Kulesi, Aigina/Yunanistan

Akşama balık pazarının arkasındaki sokakta bulunan Taverna Steki'ye gidiyoruz. Limonlu vatoz, Kavala'daki gibi lezzetli, ahtapot ızgara, soslu midye idare eder.

Taverna To Steki, Aigina, Aigina Adası/Yunanistan

Çarşamba günü de Aigina'da kalıyoruz. Atina'dan Tina ziyaretimize gelecek.

Çarşamba sabahı kahvaltıdan sonra, Aigina'da, bir zengin evi olan folklor müzesine gidiyoruz. Müze ücretsiz olmasına rağmen pek fazla kimse uğramıyor galiba. Görevli Zeliha ile benim resmimizi çekmek istiyor, memnuniyetle kabul ediyoruz.

Folklor Müzesi, Aigina/Yunanistan

Şehrin bittiği yerde içinde MÖ 600'den kalma Apollon Tapınağı ve Arkeoloji Müzesi bulunan arkeolojik site de görülecek yerler arasında.

Arkeolojik Site Kolonna, Aigina, Aigina Adası

Tina telefon ediyor, Aigina'ya varmış, çoğunlukla yaptığı gibi bir taksiye atlayıp Nektarios Manastırı'na gitmiş.

Bir saat kadar sonra müthiş bir yağmur başladı, kısa süre sonra dindi, Tina elinde Yunanistan'da sadece bu adada yetişen şam fıstığından yapılmış şekerlemeler ile görüldü. Bir müddet teknede

sohbetten sonra Tina sorup soruşturup iyi bir restoran buluyor ve yemeğimizi yiyoruz.

Zeliha ve Tina, Aigina-Aigina Adası/Yunanistan

Yemekten dönüp de tam tekneye binerken birinin Tina diye bağırıldığını duyduk. Tesadüfe bak! 2008 yılında yine Tina ile Porto Heli'ye giderken yolda karşılaştığımız dünya tatlısı Todori. Arabası ile arkadaşlarıyla dolaşmayı çok seviyor. Yine arabası ile gelmiş adaya ve karşıımızdaki restoranlardan birine oturmuşlar, feribot bekliyorlar. Arkadaşları biraz yalnız kalabilir. Teknede Türk kahvesi içip eski günleri yad ediyoruz.

Saat 18:00'de Tina'yı yolcu ettikten sonra teknede dinleniyor ve toparlanıyoruz. Yarın erkenden kalkacağız. Korinth Kanalı bizi bekliyor.

13 Haziran 2013 Perşembe

Sabah gün ışımaya başlar başlamaz 05:20'de yola koyuluyoruz. Daha önce tepedeki köprüden gördüğümüz heyecan verici Korinth Kanalı'nı geçeceğiz.

Pilot kitapta 1 saat öncesinden VHF 11. Kanal'dan çağrı yaparak kendini tanıtır ve hangi istikamette geçiş yapacağını bildiriyor. Birim uzunluk başına dünyanın en pahalı kanalı olarak bilinen kanalın uzunluğu 3,2 mil, genişliği 25 metre civarında. Geçişler tek yön yapılıyor. Anons ediyoruz, kanala yaklaşıncaya ara diyorlar. Kontrol kanalın doğu yakasındaki Isthmia'dan yapılıyor. İşkele tarafındaki rıhtıma saat 09:50'de yanaşılıyor ve 198 € geçiş ücreti ödüyoruz. Bizden başka sadece 2

yelkenli daha var, yani trafik pek yoğun değil. Görevli izin anonsunu beklemeyin, römorkörün çektiği gemi geçince siz de peşinden geçiş yapabilirsiniz diyor.

Korinth Kanalı Girişi, Doğu Yakası, Isthmia/Yunanistan

Römorkörün çektiği Türk gemisinin ardından bir yelkenli, peşinde biz kanala giriyoruz. Römorkör çok yavaş, hızımız 1,5 nm kadar. Kanalda 1-3 nm şiddetinde akıntı olmuştur, dolayısıyla bu kadar yavaş giderken dümen tutmak nispeten zor.

Korint Kanalı/Yunanistan

Saat 11:30 gibi Korinth Kanalı'ndan çıkıyoruz, hemen 1 mil güneydeki Korinth Yat Limanı'na yöneliyoruz. Minik limanda derin yerlere küçük tekneler yanaşmış, derinlik göstergesi altımızdaki suyu sıfır metre gösterince huylanıyoruz ve yola devam kararı alıyoruz. Hedefimiz Korinth Körfezi'nin sonlarına doğru, korunaklı limanı olan Trizona. Akşam geç gireceğiz, umarım yer buluruz. Hiç rüzgar yok, trafik de yok denecek kadar az.

Küçük bir ada olan Trizona'da oldukça büyük sayılabilecek bir marina var. Ancak yine terkedilmiş gibi. İçeride bir yelkenli batık, direkleri su üstünde, insanın moralini bozuyor. İçerisi dolu, hemen tüm tekneler belli ki uzun süre orada kalan ya terkedilmiş yelkenliler, ya da içini ev gibi kullandıkları çok bakımsız teknelerle dolu. Gelip gidenler sadece güney taraftaki mendirek görevini yapan iskelelere yanaşabiliyor. Akşam 19:30'da **Trizona**'ya vardığımızda dış tarafa bakan iskelede arada bir teknelik yer kalmış, rüzgar yok, geri geri gelerek araba gibi yanaşılıyor, iskeleye aborda oluyoruz (38°22'172N 022°04'528E).

Turquoise Trizona'da/Yunanistan

İskelede yerde olması gereken kapaklar yok, ayağı kırmamak için devamlı yere bakarak, çukurlara düşmeden yürümek gerekiyor. Fakat buralardaki tek korunaklı yer olduğundan oldukça iş görüyor.

Trizona Adası/Yunanistan

Sahilde ise küçük sevimli restoranlar var. Balık arıyoruz, bir tanesinde yenebilecek 3 adet balık buluyoruz (dil, barbun ve mezgit). Manzaramız güzel keyifle yiyoruz.

Dünkü 14 saatlik seyirden sonra 14 Haziran dinlenme günümüz. Güzel manzara Zeliha'ya ilham veriyor ve yıllardan sonra ilk kez suluboya resim yapıyor. Ancak uzun süre ara verdiğinden olsa gerek, pek başarılı değil.

Yarınki güzergahı kararlaştırıyoruz. En uygun yer İonya denizindeki Ithaki Adası'nın Vathi Koyu. Yarın da varacağımız yere geç varmamak için bu akşam 7'de yola çıkmaya karar veriyoruz.

Rüzgar az, yelkenleri motora yardımcı olarak kullanıyorum. Gece 11'de Patras Köprüsü'nün altından geçiyoruz. Gece radarın yardımı çok, fakat köprü'nün ayaklarını tespit zor, çünkü üst yoldan dolayı blok olarak görünüyor. Gececeğimiz yeri zorlukla da olsa görüyor ve köprü'nün ayaklarının altından geçiyoruz.

Patras Köprüsü'ne yaklaşırken/Yunanistan

Zeliha köprüyü geçtikten sonra kamaraya yatmaya gitti. Motor ve otopilot sesinden dolayı bu yolculuk boyunca gece seyirlerinde pek de rahat uyuyamıyor. Ama bu defa sabah 8'de **Ithaki Adası'nın Vathi** koyuna girinceye kadar uyudu. Rıhtım tamamen dolu olduğundan alargadayız. Kahvaltımızı yaparken birilerinin rıhtımdan ayrılmasını bekliyoruz. 2 tekne ayrılıyor, motoru çalıştırıp yanaşıyorum, ancak zincirleri birbirine dolaşmış, epey uğraşıyorlar, ben de bekliyorum. 09:10'da şehir rıhtımına kıçtanka oluyoruz

(38°21'935N 020°42'921E). Uykusuz ve yorgunum, kamaraya inip uyuyorum.

Mini tankerden 70 lt (101 €) yakıt alıyoruz. Yakıt tank kapasitemiz oldukça düşük (130 lt) olduğundan 30-40 saat motor çalıştırdığımızda yakıt almak zorunda kalıyoruz.

Turquoise Vathi'de,Ithaki Adası/Yunanistan

Ithaki, kralı Odysseus, karısı Penelope ve Agamemnon'un Troya seferine katılımı ve sonrasında adaya geri dönüşü hikayesi ile meşhur. Ancak diğer İonya adaları gibi 1953 depreminde ada büyük hasar görmüş. Meydanda heykeli ile Odysseus hatırlatılıyor. Zaten Yunanistan'daki birçok ada tarihte orada doğmuş veya yaşamış (veya öyle olduğu iddia edilen) bir ünlü ile reklamını yapıyor. Tepedeki kilisede düğün hazırlığı yapılıyor, kilisesi cazip olmazsa da şehrin manzarası için çıkmaya değer.

Vathi-Ithaki Adası/Yunanistan

16 Haziran 2013 Pazar

Ithaki'den 3,5 saatlik bir seyirle, Ionya adalarında 1953 depreminden fazla etkilenmeyen ender yerlerden olan, **Kefalonya Adası**'nın kuzey doğusundaki **Fiscardho**'ya gidiyoruz. Ancak pilot kitapta görünen yüzer iskeleler kaldırılmış, sadece 8-10 tane tekne yanaşabilecek yer kalmış. Batı yakadaki rıhtımda sarı boyalı bir yer var. Şimdilik yanaşalım, yer boşalırsa oraya geçeriz. Hemen liman polisi geliyor, buraya gezi motoru yanaşacak, gidince yanaşırsınız diyor. Zaten limanın kuzeyinde ve doğusunda feribot yanaşacak 2 yer var, burayı da mı ayırmışlar. Neyse koyun hemen dışına doğru demir atıp kuzey sahiline halatla bağlanıyoruz (38°27'691N 020°34'749E). Zeliha nefis balık buğulama ve yanında bol salata yapıyor. Yarın rıhtımda yer boşalırsa yanaşıp araba kiralayacak ve adayı dolaşacağız. Burada deniz güzel, yüzüyoruz. Akşama doğru kıyıya çima tutan 20 kadar tekne olduk.

Fiscardho, Kefalonya Adası/Yunanistan

17 Haziran 2013 Pazartesi

Sabah Zeliha'yı uyandırdım. Sarı ile işaretlenmiş yerin yanındaki lacivert yelkenli tekne ayrılıyor. Yanındaki de ayrılmak için hazırlık yapıyor. Zeliha suya atlayıp kıyıdaki halatları çözüyor. Feribot iskelesine kocaman bir süper yat yanaşmış, oradan bizim yaşayacağımız rıhtımdaki restoranın önüne kırmızı şerit çekilmiş. Yine yanaşıyorum, yine liman polisi geliyor, buraya başka tekne yanaşacak diyor. Ben itiraz ediyorum, feribot iskelesi orası, burası

yelkenlilere ayrılmış diyorum, zaten burası en fazla 6 yelkenli tekne alacak kadar bir rıhtım. Polis buraya şerit çektik, gitmelisiniz diyor, papaz olmayalım ama sinirlenip adayı gezmeden ve karaya çıkmadan ayrılıyor.

Yine tamamen motorla seyir yapmak zorunda kaldığımız, motora destek için zaman zaman yelken açabildiğimiz 9 saatlik bir seyir sonunda 17:30'da **Paxoi Adası**'nın **Gaios** şehrine vardık. Şehrin hemen dışındaki korunaklı kuzey rıhtımına yanaşmak istiyoruz. Ancak geç olduğu için yatlarla ayrılmış bütün yerler dolu. Feribot iskelesinin hemen yanında 2 balıkçı teknesi bağlanmış, onun yanında da hava taksi iskelesi ve bizim teknemizin girebileceği kadar bir boşluk var. Demir atıp kıçtanka oluyoruz (39°12'166N 020°11'253E). Demir ağ ile çevrilmiş alanın kapısı açık, ofis kapalı ve deniz uçağını gelecek bir pozisyon yok. Gelse de zaten diğer tekneler nedeniyle yanaşamaz.

Birinci depodaki suyumuz bitmek üzere, daha ikinci depoyu hiç kullanmadığımız halde böyle durumda Zeliha huysuzlanıyor. Keşke suyun olduğu rıhtımda yer bulabilseydik diyor. (Dönüş yolunda erkenden gelip hemen yanımdaki yat rıhtımında yer bulup su alabileceğiz!)

Turquoise Gaios'da Seaplane rıhtımında, Paxoi

Yürüyerek 10 dakika mesafedeki şehir rıhtımına gidiyorum, orada da yanaşılacak yer yok, su pis, derinlik bazı yerlerde az gibi, gürültülü. Fakat şehir sevimli.

Adanın en görkemli binası sahilde, bir zamanlar İngiliz Yüksek Komiserinin oturduğu evin durumu

içler acısı. Oysa şehir içindeki bir diğer ev restore edilip müze haline getirilmiş.

Gaios, Paxoi Adası/Yunanistan

Akşam sahilde bir tavernaya gittik. Yemek öncesi fırınlanmış peynirli domatesli ekmek, yemek sonrası da revani ikram ettiler. 30 € gibi makul bir hesap ödedik. Zaten Yunanistan'da abartmadan yediğimizde hesap 25-40 € arasında geliyor.

Gaios, Paxoi Adası/Yunanistan

18 Haziran 2013 Salı

Sabah erkenden kalkıp alışverişe gidiyorum. Dondurulmuş balık, salatalık malzeme vs. alıyorum ve saat 9 olmadan Corfu'ya gitmek üzere yola çıkıyoruz. Yine rüzgarsız bir gün. Kahvaltımızı sakince ve keyifle teknede yapıyoruz.

3 saat 45 dakikalık motor seyrinden sonra **Corfu Adası'nın** güneyindeki **Petriti'**ye girdik ve mendireğin iç tarafına kıçtankara olduk (39°27'196N 020°00'185E). Zaten mendireğin

yarısına yat bağlanabiliyor. Diğer taraflar, mendireğin deniz tarafı dahil sığ, bizim yanaştığımız yerde derinlik ise 3,5 metre. Hava çok sıcak, deniz de yüzmek için pis.

Turquoise Petriti'de-Corfu Adası/Yunanistan

Öğlen yemeğini teknede yedik. Zeliha yine balığı nefis pişirmiş. Aslında Zeliha'nın yemekleri bana restorandakilerden daha cazip geliyor. Hava sıcak olunca Zeliha dışarı çıkmıyor, böylece kıyıda olsak da çoğunlukla öğle yemeklerini teknede yiyoruz.

Ben etrafı kolaçan etmeye çıkıyorum. Market buluyorum, ama tekneye biraz uzak. Çok miktarda su alacağım, satıcı kadın yarın sabah arabayla teknenize getirebiliriz diyor, güzel su işini çözdüm. İçme suyu da benim zayıf tarafım galiba. Yola çıkarken 200 litre şişe suyu almıştım, su 100 litreye düşünce hemen takviye yapıyorum.

Akşam çok sayıda kiralık tekne geliyor. Böyle durumlarda tekne şirketinden bir sorumlu telsizle onları yönlendirip yardım ederek tikiş pikiş bağlanmalarını sağlıyor. Bağlanmaları 2 saat sürüyor. Gelenlere restoran görevlisi bağırarak bilgi veriyor. Soğuk duş 1 €, sıcak duş 2 €. Pes doğrusu!

Akşam bahçe içindeki bir restorana gidiyoruz. Duş sıcak, soğuk fark etmez, ücretsiz. Bu gibi yerlerde bazı restoranlar duş da bulunduruyorlar. Kiralık tekneler genelde kalabalık oluyor. Bizimki kadar teknelerde 8-10 kişi bulunabiliyor. Teknelerin su kapasitesi de kalabalık için yetersiz olduğundan restoranlar duş hizmeti veriyor.

19 Haziran 2013 Çarşamba

Sabah erkenden markete gidiyorum. Dün akşam restoranda ikram ettikleri Corfu'ya özel bir cins küçük portakaldan yapılmış likör ve su alıyorum. Suları market arabası ile tekneye getirdikten sonra 09:30'da **Corfu (Kerkira) Adası'nın** merkezi Corfu'ya gitmek üzere yola çıkıyoruz. Sakin havada yolda kahvaltımızı yapıyoruz. 11 millik bir seyirden sonra Eski Liman'a bakıyoruz, yanaşılacak gibi değil. 1.200 yat kapasiteli Gouvia Marina konaklamak için uygun, fakat şehirden 6-7 km kadar uzakta. Şehir merkezinde kalmak için hemen heybetli kalenin dibindeki Mandraki Limanı'ndaki **Corfu Yacht Club'da** şansımızı denemek istiyoruz. Görevli mendireğe bağlanabileceğimizi söylüyor, ancak ön taraf oldukça sığ olduğundan baştan yanaşmamız gerekiyor. Ömrümde ilk defa önden yanaşacağım. Arkada demir sistemim olmadığından ancak burada olduğu gibi tonoz verirlerse yanaşabilirim. Uzunca bir kalas veriyorlar, teknenin baş kısmına bağlıyor, kara ile irtibatımızı sağlıyoruz (39°37'495N 019°55'699E).

Corfu Sailing Club, Mandraki, Eski Kale, Corfu

Corfu Yat Kulübü'ne 2 gece için 80 € ödüyoruz. Bu fiyata su, elektrik dahil. Tekneyi güzelce yıkıyoruz ve depomuzu dolduruyoruz.

Tekneden manzaramız yukarıdaki resimde görüldüğü üzere muhteşem. Venedikliler tarafından yapılan ve 1559 yılında tamamlanan Eski Kale içinden yukarıya yürüyüp kalenin olduğu adadan çıkınca hemen şehrin göbeğine geliyoruz.

Burası bence bu gezi boyunca gördüğümüz en hoş ada. Tarihi kaleleri (Yeni Kale şehrin diğer tarafında, yine şehrin savunmasını güçlendirmek için Venedikliler tarafından yapılmış ve Eski Kale'den sadece 30 yıl sonra 1589 yılında tamamlanmış).

Kaleden çıkınca Esplanade (kriket sahası, şimdi park) ve arkasındaki Liston ve parkın deniz tarafındaki St Michael ve St George Sarayı bu adanın diğerlerinden farkını ortaya koyuyor.

Liston, Corfu, Korfu Adası/Yunanistan

Liston 1807 yılında Paris'deki Rue de Rivoli'nin kopyası olarak yapılmış ve buraya sadece Venediklilerin Soylu Listesi'nde yer alanlar girebilirmiş. Alt katlar ve Esplanade'ye sınır yerlerin tamamı kafe veya restoran.

Liston'un hemen arkasından Corfu'nun dar sokaklarına ve adanın koruyucu azizine adanmış olan Agios Spyridon Kilisesine ulaşıyoruz.

Kiliseye geldiğimizde ayin başlıyordu. Hava çok sıcak, ancak kilise klimalı ve içi buz gibi. O nedenle olsa gerek diğer kiliseler boş olurken burası kalabalık! Biraz oturuyoruz, hem ayini izliyor, hem de serinlemiş oluyoruz.

İtalyan tarzı evler ve Agion Spyridon Kilisesi, Corfu

Corfu, Corfu Adası/Yunanistan

Liston'daki restoranlar arka sokağa da masa koyarak restoran haline getirmişler. Rex isimli bir restoranı seçiyoruz, tavşan stifado (haşlama) ve kuzu fırında seçiyoruz.

Taverna Rex, Corfu, Corfu Adası/Yunanistan

Tekneden akşam manzaramız, Corfu Yat Kulübü

20 Haziran sabahı, akşamdan ıslattığımız çamaşırları durulayıp astıktan sonra, yüzme kıyafetlerini bir çantaya koyup, dün akşam kapalı olan araba kiralama şirketinin ofisine gittik. Üzerindeki yazıda ofisin 11:00'de açılacağı yazıyor. Beklemiyor ve otobüsle dolaşmaya karar veriyoruz.

10 nolu mavi otobüsün kalktığı durağı uzun bir yürüyüşten sonra bularak Avusturya İmparatoriçesi Sisi'nin 1890 yılında yaptırdığı Akhilleon Sarayı'na gidiyoruz (Otobüs kişi başına 3,40 €, müze girişi 7 €). Saray ve bahçesi imparatoriçenin kahramanı olan Aşil resimleri ve heykelleri ile dolu.

Topuğundan vurulan Akhilleon, Akhilleion Sarayı-Corfu Adası

Bol aynalı sarayda Zeliha son günlerde şişmekte olan alt göz kapağındaki şişkinliğin artmış olduğunu görüyor. 11:20 otobüsü ile Corfu'ya dönüp bir sağlık merkezinde göz doktoruna gidiyoruz. Göz pınarından bir böcek ısırması, bir merhem yazıyor günde 4 defa bir hafta kullan

diyor. (Vizite ücreti 50 €. Gerçekten ilaç işe yarıyor ve şiş iniyor).

Doktordan sonra 14:00 otobüsü ile ilginç kaya oluşumları ile tanınan 35 km uzaklıktaki Sidari'ye gideceğiz. Otogar Yeni Kale'nin yakınlarında imiş. Ancak sahilden yürüyerek yolu çok uzattık, yemek yiyecek vakit kalmadığından bir minik fırından (yoksa büfe mi denmeli!) ıspanaklı börek ve üzümlü çörek alıyorum. Yürürken öğle yemeğimizi halletmiş olduk. Otogara vardığımızda otobüsün kalmasına daha 20 dakika var. Cafede ne zaman yemek istediğim dondurmali waffle buluyorum, yiyoruz.

Otobüs klimalı, rahat bir yolculuktan sonra 3 gibi Sidari'ye varıyoruz. Plaj bölgesinde iniyoruz. Meğerse daha batı istikametinde kalmış, plajdan 15 dakika kadar yürüyerek, Corfu Adası'nın kuzey batısında yer alan Sidari'nin, denizin kumtaşlarını yıpratmasıyla şekillenen ünlü kaya oluşumlarının olduğu bölgeye geliyoruz. Biraz daha yürüyünce sahilden denize girilebilen Canal d'Amour'a geliyoruz. Buradan geçen çiftler bir daha hiç ayrılmazlarmış... Zeliha gözüne ilaç sürdüğünden denize girmiyor, ben giriyorum, kayalar dantel gibi şekillenmiş, burada yüzmek benim için gerçekten çok zevkli.

Canal d'Amour, Sidari-Corfu Adası/Yunanistan

Karşıdaki otelde duşumu alıp bir şeyler atıştırdıktan sonra akşam 6 otobüsü ile Corfu'ya döndük. Bir fırından 1 kg tuzlu, yarım kg tatlı kurabiye ve 2 ekmek alıp (16 €) tekneye gittik. Teknenin önüne bağladığımız koca kalasın

mendirekteki ucu denize doğru düşmüş. Nasıl olabilir ki bir kasıt yoksa!

Daha önce methini epey duyduğumuz Corfu'yu Zeliha da ben de sevdik. Bunda kalenin dibindeki güzel manzaralı ve şehrin içindeki Mandraki Limanı'nda yer bulabilmemizin önemli katkısı olduğunu düşünüyorum.

21 Haziran 2013 Cuma

Sabah Zeliha tekneyi düzenler ve eksilen su deposunu tamamlarken ben şehre çıktım! Deniz seviyesinden kalenin dışına merdivenlerden çıkıp gitmesi 10 dakika kadar sürdüğünden Zeliha teknedeki sık çıkmıyor. Bense tarih dolu bu nefis manzaralı kaleden her geçişimde büyük zevk alıyorum. Dönüş yolunda gerekli olabileceğinden Cosmote'ye gidip internet için para yüklüyorum. Manavdan kiraz, elma, avakado ve salatalık malzemeler alıp tekneye dönüyorum. Hava durumunu kontrol ettikten sonra 12 gibi Yat Kulüpten ayrılıyor. Önce yolumuzu biraz uzatmayı göze alarak Gouvia Marina'nın yakıt iskelesine yanaşıyoruz. Hem uzun İtalya yolculuğu öncesi yakıtımızı tamamlamak hem de marinayı görmek istiyorum. Depoya sadece 31 litre (48 €) mazot alabiliyorum. Depo hava yapmış olmalı. 19 saat motor çalıştırdıktan sonra daha fazla yakıt tüketmiş olmalıyım.

Yunanistan'ın en kuzeyindeki küçük Erikousa Adası'nın güneydeki koyuna demir atıyoruz (39°52'680N 019°34'929E). Kıyıdaki taş yel değirmenin karşısında kıyıdan 150 metre uzakta 5 metre derinlikte alargadayız. (Kıyıya 70-80 m. yanaşınca kumsal sığlaşıyor). Deniz berrak, dip kum. Güzel denizi görünce hemen denize giriyoruz. Zaten alargada durduğumuzda birimiz mümkün olduğu durumlarda demirin durumunu kontrol için denize giriyoruz. Bu defa ikimiz birden girdik. Zeliha'ya göre burası, bu gezide bugüne kadar gördüğü en güzel deniz.

Güney Koyu, Erikousa Adası/Yunanistan

22 Haziran 2013 Cumartesi

Sabah 7'de uyandık, gece sakindi, denize girdik. Bugün **İtalya**'nın Otranto limanına gideceğiz. Yolumuzu 22 mil uzatmasına rağmen, Dubrovnik'e Otranto üzerinden gitmemizin 3 nedeni var. 1. Otranto'da güzel, tarihi bir kale şehir olması 2. Hakim rüzgarı kafadan değil de orsadan alabilecek olmamız 3. İkinci etabı 30 nm de olsa daha kısa gitmek.

07:20'de Erikousa'dan ayrılıyoruz. Rüzgar yok gibi, fakat deniz dalgalı. Saat 10'dan sonra biraz rüzgar çıkıyor, yelkenleri motora yardımcı olmak üzere açıyoruz. Rüzgarı genelde 20-35° açı ile alıyoruz. Motoru durdurunca hızımız 3,5-4 knota düşüyor. Adriyatik'de gemi trafiği nispeten yoğun. 4 gemi ile rotamız kesişti, birine yol verdim, üçünün önünden geçtim.

Otranto'ya yaklaşırken rüzgar şiddetleniyor. Motoru kapatıyoruz, 2 mil kala etrafta çok balıkçı ve büyük dalgalar olduğundan yelkenleri kapatıyoruz. Motor marşı iki sefer basmadı, neyse ki üçüncü denemede motor çalıştı (daha sonra yolculuk boyunca motorun sürprizi ile karşılaşmadık). Bu arada tekneye bir şey çarpıyor, dönüp bakıyoruz, bir kalas başıboş dolaşıyor. Akşam 5 gibi **Otranto** Limanına varıyoruz. Pontonlar dolu gibi, araya yanaşmaya çalışıyoruz, rüzgar bizi diğer teknelerin üzerine doğru atıyor. Nihayet botlu bir görevli var, bize yardımcı oluyor, pontonların hepsi, yine pilot kitapta yazdığının

aksine özel yat kulübüne aitmiş. Gümrük rıhtımına yanaşmamızı söylüyor. Rıhtıma çıkıp elinde tonoz bizi bekliyor. Bu sefer yandaki Malta bayraklı motor yatın yanına düzgün bir şekilde, kıçtankara oluyoruz (40°08'828N 018°29'819E). Yandaki motor yatın kaptanı da halatlarımızı alıp bağlanmamıza yardımcı oluyor. Kaptan Türkmüş, 10 yıl önce Malta'ya göçüp Malta vatandaşı olmuş. Patron kaptana biz yanaşırken bunlar çok iyi yanaşıyor, görev paylaşımını da çok iyi yapmışlar demiş. Kaptan da eee, biz Türkler işimizi çok iyi yaparız demiş!

Yat kulübü görevlisi geliyor ve buraya bağlanmanın geceliği 22,5 € diyor. (Burası kulübe ait değil ki, neyse bizim zor duruma düşmemize engel olduğundan bir şey demeden kabul ediyorum. Rıhtımda, bize uzak kenarında, çok uzun hortum bağlı su musluğu var, su ihtiyacımızı da karşılıyor. Hemen karşıımızdaki binada bulunan liman polisine gidiyorum, sadece bir görevli çok az İngilizce biliyor, İtalya'da başka limana uğramayacaksan sadece limana giriş çıkış belgesi düzenlemek yeter diyor. Pasaport polisini çağırıyor, pasaporta bakıp geri veriyor. İtalya'da resmi evraklar için bir ücret istenmiyor.

Turquoise Otranto'da/İtalya

Otranto 1480 yılında Türklerin eline geçene kadar canlı bir şehir imiş, sonrasında ise önemini kaybetmiş. Türklerin yerel halkı öldürmesinden sonra, tekrar bir saldırıdan korunmak için bu kale yapılmış ve şehir bu yüksek kalenin içine kurulmuş. Günümüzde kale dışına yeni şehir eklenerek büyümüş. Esi şehrin dar sokakları çok

kalabalık, fakat yabancı turist fazla yok. Taksileri 3 tekerlekli motosikletten türeme. Benim tahmin ettiğim ve beklediğimden çok daha cezbedici bir şehir.

Sahilden kale şehrin giriş kapısı, Otranto/İtalya

Kale içi, Otranto/İtalya

Katedral ve kapısında taksî, Otranto/İtalya

Önce bir pizzacıya gidiyoruz. Hep İtalya'ya tekrar gidip de şöyle ince hamurlu nefis pizza yiyelim diyorduk. Ancak hiç Roma'da yediğimiz harika

pizzalara benzemiyor. Bize esas ilginç gelen restoranlarda Wi-Fi bulunmaması.

11. yüzyılda inşa edilmiş olan katedralin içi oldukça enteresan ve her Türk'ün görmesi gereken yerlerden. Katedralin tabanı (yeri) bir papazın yaptığı Hayat Ağacı mozaikleri ile kaplanmış. Ancak esas ilginç olan bir şapelin duvarlarında insan kemiklerinin sergileniyor olması. Türkler burayı aldıklarında, kiliseye sığan halkı öldürmüş, onlar da bu anıyı yaşatmak için insanların kemiklerini resimde görüldüğü gibi şapelin içinde camcanlara doldurmuşlar. (Tarihi gerçekleri ve nedenini araştırmadım, İtalyanların bilgi broşüründe böyle yazıyor).

Katedral, Otranto/İtalya

İnsan kemikleri, Katedral, Otranto/İtalya

Yorgunluktan olsa gerek, gece çok iyi uyuduk. Pazar günü dışarısı güneşli olduğundan kahvaltımızı içeride yaptık. Lecce'ye gitmeyi planladık. İstasyonu sorarak bulduk. Tren yok, otobüs gelirmiş ancak 2 saat sonra. Gitmekten vazgeçiyoruz. Şehirde dolaşp akşam sahilde Wi-Fi

olan bir otelin restoranına giriyoruz. Salon çok kalabalık, fakat internet çekmiyor. Yola çıkmadan hava durumunu kontrol etmemiz gerekiyor. Bom boş olan büyük salonda kasanın yakınına oturuyoruz, artık internete bağlanabiliyoruz. Tamamı deniz ürünlerinden seçtiğimiz yemeğimizi yiyip tekneye dönüyoruz.

Kale içi, Otranto/İtalya

Kale içi, Otranto/İtalya

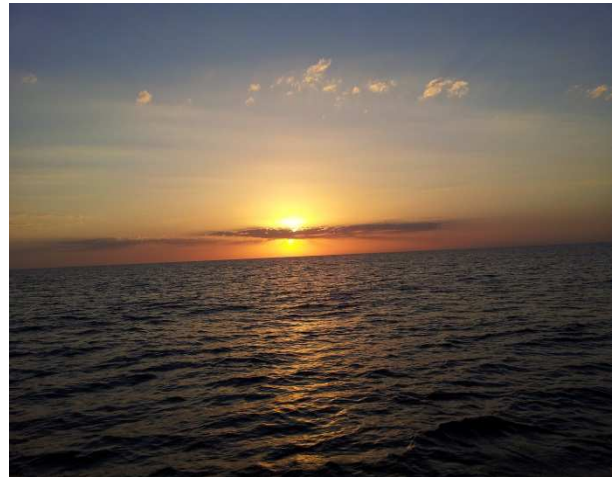
24 Haziran 2013 Pazartesi

Sabah markete gidip, su, kurabiye, şarap ve sebze alıyorum, marketin arabası aldıklarımı tekneye kadar getiriyor. Mazot bidonlarımızı 41 lt (65 €) yakıt olarak doldurduk, su tankını tamamladık, kahvaltımızı yaptık. İtalya saati ile 10'da en uzun yolculuğumuzu yapmak üzere motor çalıştırdık. Adriyatik'i kuzey istikametinde geçerek Hırvatistan'ın Cavtat limanına gitmeyi ve oradan giriş yapmayı planlıyoruz. Hava durumu tahminleri

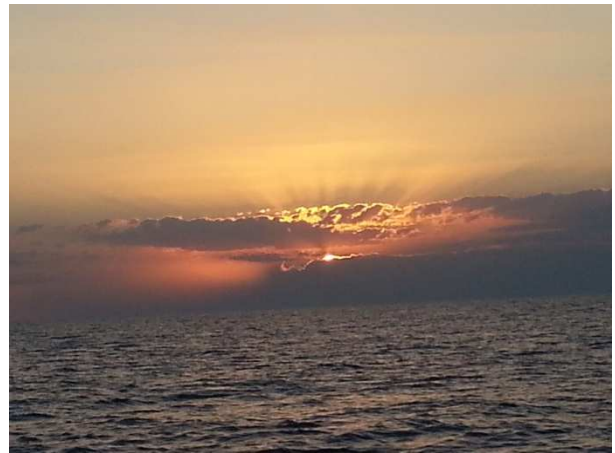
gece 12'ye kadar denizin sakin olacağını, ondan sonra havanın sertleşeceğini gösteriyor.

Adriyatik'e açıldıktan sonra yüzlerce metre uzunluğunda çöp yığınları ile karşılaşıyoruz. Pervane takılmasın diye çöplerden kaçarak ilerliyoruz. Gelirken Otranto'ya 15 mil kala kalabalık bir yunus sürüsü bizi karşılamıştı, giderken çöpler uğurluyor!

Saat 14:00'den sonra GPS şaşırdı, veriler kayboluyor, sonra İtalya'da karadan gidiyoruz şeklinde gösteriyor. Neyse ki Samsung Note'larımıza yüklemiş olduğumuz yine Navionics haritalar doğru göstermeye devam ediyor. Zaten bu yolculukta zaman zaman Raymarine GPS aptallaşır, ancak Samsung sayesinde nerede olduğumuzu ve nereye gittiğimizi anlıyoruz.

Adriyatik'de gün batımı

Akşam 6'da batımızda büyük petrol platformu görüyoruz. 23:45'de durgun hava birden patlıyor ve rüzgar 25 knota, dalga yüksekliği 3-4 metreye

çıkıyor. Zeliha'nın anı defterinden: "Ben salonda yattım, Azmi havuzlukta uğraştı. Tekne korkunç sallanıyor, ayakta durmak mümkün değil, direkt korkunç sesler geliyor. Hava aydınlandığında rüzgar biraz düştü ama dalgalar çok büyük, hızımızı da etkiliyor."

Cavtat şu an esen kuzeybatı rüzgarına açık, o nedenle rotamızı güvenli olan Dubrovnik'e çeviriyoruz. Yelkenler küçük açık, motora yardımcı oluyor. Hızımız 7 knota çıkıyor. Artık bir an evvel Dubrovnik'e varmak istiyoruz.

13:35'de Gruz'da gümrük iskelesine aborda oluyoruz (42°39'519N 018°05'125E). Bağlanmamıza kimse yardımcı olmuyor. 28,5 saat süren yorucu seyrimiz, bugüne kadar yapmış olduğumuz en uzun süre olmazsa da 160 nm ile en uzun yol oluyor.

Rıhtımda büyük bir yolcu gemisi olmasına rağmen pasaport kontrol ve gümrük sakın. İşlemlerimi yaptıktan sonra yolun karşı tarafındaki liman başkanlığına gidiyorum. Hırvatistan'da 1 yıllık deniz sularını kullanma belgesi alıyorum. Bu belgeyi geri almıyorlar, Türkiye ve Yunanistan'ın aksine, tekrar gelirsene geçerli oluyor. Ancak ücret fahiş denebilecek oranda yüksek.

12,5 metrelik tekne için:

Safety of navigation fees	1.225 kn
Light dues	480 kn
Government administration fee	40 kn
Sea information chart	20 kn
Total	1.765 kn
Sojourn tax (30 days)	600 kn

Sojourn tax teknende kaç gün yatacağın sorusunun karşılığı oluyor. 15 gün, 30 gün, 90 gün seçeneklerimiz. Sonuçta toplam 330 € karşılığı olan kuna'yı ödemem gerekiyor. Euro ödeyeyim diyorum, kabul etmiyor. Hemen dışarıdaki banka ve döviz ofisi kapalı. Yan taraftaki otele gidip para bozduruyor ve ödememi yapıp işlerimi hallediyorum.

Gelirken dalgalar üzerimizden aşır her tarafı tuzlu su ile ıslattığından 2 mil ötede nehir içindeki ACI Marina'ya gidiyoruz. Marina girişinin 100 metre açığında 4 büyük tekne alargada duruyor. Rüzgar yüksek, fakat nehir içinde olduğundan alargadakileri rahatsız etmiyor. Kanal 10'dan anons ediyoruz, neyse ki yer var. Demek ki fiyat yüksek olduğundan dışarıda kalmayı yeğlemişler. Yaşlı görevli hemen girişteki yerde el edip ilk bağlama yerini bize gösteriyor, tonoz alıp öğleden sonra saat 4 gibi marinaya bağlanıyoruz (42°40'225N 018°07'337E). Görevli teknenin Hırvatistan'da aldığımız evraklarını istiyor. Çıkışta resepsiyondan alırsınız diyor. Kaçmaya karşı önlem! Resepsiyona gidiyorum, bir gün kalacağım, ücreti ödeyip evraklarımı alacağım diyorum. 106 € istiyor. Ben internet sitenizde 106 € Cuma, Cumartesi ve Pazar için diyorum, oysa bugün Salı. Kabul ediyor, hafta içi fiyatı olan 90 € ödüyör ve evraklarımı geri alıyorum.

Gece boyunca hiç uyumamama rağmen ilk işim tekneyi şöyle bir yıkamak oluyor. Biraz dinlendikten sonra marinanın diğer ucundaki çıkış kapısının önündeki otobüs durağına gidip 1A numaralı otobüse binip yaklaşık 5-6 km uzaklıktaki Dubrovnik'e gidiyoruz. (Otobüste şoförden bilet alınınca 15 kuna, bilet kulübesinde 24 saatlik bilet 30 kuna).

Dubrovnik/Hırvatistan

Akşam yemeği için, biraz nostalji olsun diye, 2009 yılında arabamızla yaptığımız Balkan gezisi sırasında gittiğimiz Captain isimli restoranı (konoba) seçiyoruz.

Konoba Captain, Dubrovnik/Hırvatistan

26 Haziran 2013 Çarşamba

Sabah Zeliha sintineye az miktarda su gelmiş olduğunu saptıyor, arayıp buluyor, aynen geçen sene olduğu gibi hidrofor filtresinin kapağı çatlamış, su sızdırıyor. Marin marketten 165 kuna'ya yenisini alıyor ve tekneye geliyor. Çıkış boruları farklı imiş, Zeliha kutusundaki şekillere bakarak eski filtreyi söküyor, markete geri gidiyorum, bu tip yok diyor, geri veriyorum.

Çatlak hidrofor filtre kapağı, Dubrovnik

Zeliha teknede, ben şehre iniyorum, hem bilgisayardan bağlanmak için internet alacağım, hem bankaya gidip para bozduracağım, hem de çatlak hidrofor filtresi arayacağım.

Gruz'da Hırvat Telekom önünde iniyorum. İçerisi kalabalık, yaklaşık bir saat bekliyorum, sıra bana gelince görevli bizim İngilizce versiyonumuz yok diyor, bilgisayara install etmek ayrıca 50 kuna diyor. Hırvatça'dan ne anlarım. Tevekkeli değil

internette bu şirketin İngilizce sayfasını bulamamıştım. Oysa Vipnet'in İngilizce sayfası vardı. Hemen yan tarafta Vip var, ama biz Vip Shop değiliz, yükleme yapamıyoruz, sadece ürün satıyoruz diyor. Otobüse atlayıp Dubrovnik'e gidiyorum. Otobüs kalenin önünde indiriyor, sonrası tek yön, geliş istikameti. Vip Shop kalenin diğer tarafında. Yürüyerek gidiyorum, neyse fazla uzak değilmiş, kaleyi geçince hemen yol üzerinde. Biz bilgisayarınıza yükleriz diyor. Faturasız hat istiyorum. Burada 1 ay kalacağız deyince faturalı fiyat daha cazip, biz 1 ay sonra iptal ederiz, iptal yazısını da size e-mail ile göndeririz diyor. 200 kuna USB parası, kredi kartına da aylık 16 GB için 180 kuna bağlantı ücreti gelecek, kabul ediyorum, ödeme ve sözleşmeden sonra bilgisayarına Vipnet'i yüklüyorlar. Ama faturalı hat olduğu için 2-3 saat, en fazla 24 saat beklemelisiniz diyorlar. Hoppala bilsem faturasız hat alır, hemen kullanırdım. Bugün yola çıkacağız. Neyse...

Kale içinden geçerek otobüs durağına doğru gidiyorum. Hem yol kestirme oluyor, hem de şehri başka açıdan bir daha görmüş oluyorum.

Orijinal filtreyi burada bulamıyorum, alışveriş yapıp marinaya dönüyorum. İnternete hala bağlanamıyorum. İnternet sorununu çözmeden fazla uzaklaşmak istemiyoruz. Hemen 6 nm kuzeydeki Kolocep Adası'na gidip internet bağlantısını kontrol edeceğiz.

15:20'de marinanın yakıt iskelesinden 110 litre (9,57 kuna/lt) yakıt alıp **Kolocep Adası**'nın kuzeyindeki **Donje Celo** Koyu'na gidip alargada duruyoruz. Kolocep sempatik, küçük bir ada, fakat hakim olan kuzeyli rüzgarlara açık. İskelesinde 2 gezi motoru bağlı. Gezi motoru gidince Jadrolinija vapuru geldi, biraz önünde kaldık, düdük çaldı, biraz zorlanarak iskeleye yanaştı. Biz demir alıp vapurların iskeleye yanaşmasını engellemeyecek kadar koyu içerisine kadar ilerledik ve demir attık. (42°40'722N 018°00'268E). Sonrasında Dubrovnik ve civar adalar arasında sefer yapan vapurlar birkaç kez daha uğradı.

Donje Celo, Koločep Adası/Hırvatistan

27 Haziran Perşembe günü yine internete bağlanamayınca benim Jadrolinija vapuru ile Dubrovnik'e gidip internet işini halletmem gerektiğine karar veriyoruz.

Turquoise Koločep'de alargada/Hırvatistan

Botu indirip sahile çıkıyoruz. Köyü biraz dolaşıyoruz. Sonrasında, Zeliha botla tekneye dönüyor, ben vapura biniyorum, Gruz'a, oradan da otobüsle Vipnet Shop'a gidiyorum. Meğerse programda sorun varmış, vipnet programını unintall yapıp tekrar install ediyoruz. Sorun çözüldü, artık bağlantı var. Bilsem aynı işi ben teknede yapardım.

Dubrovnik/Hırvatistan

Dönüşte daha kısa yol olan kale içinden geçerek Koločep'e geri dönüyorum.

Koločep'e vardığımda deniz oldukça dalgalı, Zeliha'nın bota binip karaya yanaşması zor oldu. Ben gittikten yarım saat sonra rüzgar 23 knota yükselmiş, koya giren dalgalar tekneyi rahatsız etmiş, Zeliha da tek başına biraz panik olmuş, havuzlukta beklemiş. Ancak demir iyi tuttuğundan sorun olmamış. Neyse akşama doğru rüzgar biraz hafifledi. Zeliha akşam için bol etli, nohutlu pilav yapmış. Çok iyi geldi.

Turquoise Koločep'de gün batımını seyrediyor

27 Haziran 2013 Perşembe

Sabah 6'ya doğru Koločep'den **Mljet Adası**'na doğru gitmek üzere ayrılıyor. Koločep'in hemen kuzeyindeki Lopud Adası'nın güney koyunun önünden geçiyoruz. Kuzeye, hakim rüzgara, kapalı koyda çok sayıda tekne alargada. Dönüşte burada kalmayı aklımıza koyuyoruz. Mljet Adası'nda bir zamanlar çok güzel ve doğal olan, fakat sonra yapılaşma nedeniyle güzelliğini kaybeden ve korunaklı olan Okuklje Koyu'na giriyoruz. Koy temiz ve restoranlara ait iskelelerde 5-6 teknelik yer var, fakat bize sevimli gelmediğinden adanın kuzeyinde milli park olan Polace (Saraj) Koyu'na gitmeye karar veriyoruz.

Adacıklar arasından geçerek oldukça büyük ve her yöne kapalı bir koy olan **Polace**'nin kuzey kıyısına 11:30'da 50 metre demir atıp kıyıya çıma tuttuk (42°47'518N 017°22'635E). Koya girerken

sahildeki restoranlar tonoz tutup gelenleri çağırıyorlar. Biz ise hem daha korunaklı olan, hem de temiz denizi ile yüzmeye imkan tanıyan kuzey yakayı seçiyoruz. Koy oldukça büyük olduğundan çok sayıda tekne de alargada duruyor.

Turquoise Luka Polace'de, Mljet Adası/Hırvatistan

Bota binip eski kale yıkıntısının önündeki rıhtıma bağliyoruz ve etrafı dolaşıyoruz. Kale önünde milli park gişesi, batı yönündeki sahilde de restoranlar, marketler, peluşla kaplanmış arabası olan kiralık araba şirketi, turizm danışma bürosu var. Sahildeki restoranlar fiyatlarını bağlama ücretini de içerir gibi yüksek tutmuşlar.

Bal anlamına gelen Mljet Adası'ndaki Polace (Saray) adını 2. yüzyıldan kalan Roma sarayından almış. Burası Dubrovnik'den kuzeye çıkan teknelerin bence mutlaka uğraması gereken bir yer.

Polace, Milli Park, Mljet Adası/Hırvatistan

Tekneye dönüyoruz. Akşam 6'da milli park görevlileri botla geliyor, kişi başı 100 kuna olan

milli parka giriş bileti alıyoruz. Bu bilet Polace'ye 3-4 km uzaktaki tuzlu su gölüne (Veliko Jezero) minibüs ve gölde de üzerinde St. Mary Manastırı olan minik adaya tekne ücretini içeriyor. Yani kişi başına 100 kuna'yı sonuna kadar hak ediyor.

Polace, Milli Park, Mljet Adası/Hırvatistan

Sabah bota atlayıp, yine kalenin altındaki rıhtıma bağliyoruz, sonra da minibüs ve küçük bir tekneyle 12. yüzyıldan kalma St. Mary Adası'ndaki Benedictine Manastırı'na gidiyoruz. Manastırda yenileme çalışmaları var, kiliseyi gezip ada etrafında 2 tur atıyoruz. Çok sevimli ve etkileyici bir yer burası. Çiçekler arasında kale burcunun görüntüsü, deniz kenarı ve ağaçlar, bitkilerin resimlerini çekiyoruz. Ada çevresinde birkaç minik şapel var. Ziyaretçiler kağıtlara dileklerini yazmış, çiçekler içinde altara bırakmış. Tarih ve doğal güzellik, beni çok etkileyen iki şey iç içe.

Manastır, St. Mary Adası, Mljet Milli Parkı/Hırvatistan

Şapel, St. Mary Adası, Mljet Milli Parkı/Hırvatistan

Saat 15:30 gibi geziden dönüyoruz, çok acıktık, kalenin yakınında deniz kenarındaki bir restoranda karnımızı doyuruyoruz.

Polace, Mljet Adası/Hırvatistan

30 Haziran 2013 Pazar

Sabah 8'de tarihi şehir olan Korcula'ya gitmek üzere yola koyuluyoruz. Korcula Adası doğu-batı istikametinde uzanan yaklaşık 50 km uzunluğunda bir ada. Doğu ucuna yakın Lumbarda Marina'ya VHF'den çağrı yapıyorum, cevap yok. **Korcula** bir ortaçağ şehri, daha doğrusu ada üzerindeki kale içi bir ortaçağ şehri. Bu adacığın kuzey ve doğu rıhtımlarına bağlanmak mümkün, fakat rüzgar var ve hakim rüzgara korunaklı değil. Hemen güneyindeki Uvala Luka (Luka Koyu) hakim rüzgara kapalı ve korunaklı, pilot kitap da marinaya veya burayı tavsiye ediyor. 9 metre derinliğe 30 metre zincir atıyorum (42°57'16N 017°08'43E). Korcula ve etrafındaki koylar ücretli. Rıhtıma yanaşırsan

baz ücrete %50 artırım, alargada kalırsan %50 indirim uyguluyorlar.

Uvala Luka, Korcula/Hırvatistan

Koyun bir tarafı plaj, diğer tarafı akşam 6-7 şer gezi teknesinin üst üste aborda olduğu rıhtım. Zeliha teknede dinleniyor, ben bota binip rıhtıma çıkıyorum. 10 dakikalık yürüyüşle eski kale içindeki şehre ulaşıyorum.

Korcula/Hırvatistan

Hem şehri şöyle bir dolaşmış oluyorum, hem de hidrofor filtresi arıyorum. Kaleden çıkınca daracık yolun deniz tarafı kayalık plaj, diğer tarafı motel, pansiyon dolu. Buradan eski şehrin manzarası çok güzel. Kale içinde bir faaliyet var. İçki stantları, koca ses sistemleri kuruluyor. 30 Haziran yarıyıl kutlaması varmış, şehrin çeşitli yerlerine broşür asmışlar. Kalenin diğer tarafı ACI marina. Oradaki marin markete gidiyorum. Bir kız var, babam yok, gelince bakar diyor ve tekneye geri dönüyorum. Görevli bot geliyor ve alargada durma ücreti olarak 150 kuna ödüyorum.

Akşam 5’de Zeliha ile botla kıyıya çıktık ve kale içindeki eski şehre gittik. Korcula Adası’nda Neolitik çağdan beri yerleşim varmış. Ancak en uzun hakimiyet 15. yüzyıldan başlayarak yaklaşık 400 yıl süren Venedik hakimiyeti olmuş. Bu dönemde Osmanlılardan ve korsanlardan korunmak için şehrin etrafına kale yapılmış.

Korcula/Hırvatistan

Eski şehirde dolaşıyoruz ve kiliseleri geziyoruz. Sonra kale içinde güzel bir balık restoranı arıyoruz. Hiçbirinde taze yenabilir deniz balığı yok. Biraz kültür balığı çipura. Sonunda kale içinde bir avluda bulunan balık restoranına girip karnımızı doyuruyoruz.

Yemekten sonra kalenin hemen dışındaki nispeten geniş olan alandaki festival yerine gidiyoruz. 30 Haziran “Maskare” günümüştü. Çeşitli gruplar bir tema üzerine kıyafetler giyinmiş, Pamuk prenses ve 7 cüceler, yamyamlar, Taş Devri, korsanlar vs. Her yer ana baba günü, çok kalabalık. Bol bol resim çekiyoruz.

Korcula/Hırvatistan

Zeliha hava tam kararmadan tekneye dönelim diyor. Ne de olsa bota binip gideceğiz. Akşam 9’da teknemize dönüyoruz. Rıhtımda belki 15 gezi teknesi, eğlence orada da var.

1 Temmuz 2013 Pazartesi

Sabah, alargada olduğumuzdan, kurt kapanları boşta, kromlar biraz paslanmış, parlatıyorum. Sonra ACI Marina’daki marin markete gidiyorum. Kızın babası gelmiş, Türk olduğumu öğrenince yanındaki adamı gösterip Türkçe konuş diyor. Arkadaşı 40 yıl önce Makedonya’dan buraya gelip yerleşmiş bir Türk imiş. Hala iyi sayılabilecek derecede Türkçe konuşuyor. Sonunda orijinal olmayan bir fitre buluyor, benzer filtre için Dubrovnik Marina’da 300 kuna istemişlerdi. Olacağını pek sanmıyorum, kaç para diyorum, bana baba, kız Türkçe güle güle diyorlar, yani para istemiyorlar.

Tekneye dönüyorum, Zeliha becerikli, bizim filtreyi söküyor, ancak bu filtrenin bağlantı boruları bizimkine uygun değil, artık umudumuz Split’de. Denize giriyoruz. Ortadaki minik adanın çevresinden dolaşıp kıyıdaki plaja çıkıyorum. Bu minik adadan sonra iç koyda yelkenli durmuyor. Adacığın doğusu biraz derin gibi olsa da dipte tonozlar var, tehlikeli olabilir. Öğle yemeği olarak teknede balık buğulama ve salata yiyor ve saat 12:30’da yola koyuluyoruz. Rüzgar 10-15 knot kafadan esiyor. Hvar hedefimizdi, fakat geç olduğundan Hvar adasının güneyinde küçük bir ada olan **Scedro**’ya gitmeye karar veriyoruz. Pilot kitap, adanın kuzeyinde iki koya yer vermiş. Uygun dediği Manstir Koyu küçük, içi şamandıralarla dolu, içeride yelkenli yok. Hemen sonraki **Uvala Lovisce** oldukça büyük sayılır, kıyılarda babalar var. Koy daha ileride ikiye ayrılıyor. Her birinin sonunda restoran var. 9 yelkenli var, dördü restoranların şamandıralarına bağlanmış, üçü kıyıya çıma tutmuş, ikisi de alargada. İki minik koyun birleştiği yere 11 metre derinliğe demir atıp alargada duruyoruz (43°05’528N 016°41’952E).

Uvala Lovisce, Otok Scedro/Croatia

Akşama 10 yelkenli daha geldi, Antep fıstığı yiyerek onların yaşamasını seyrettik. Hava durumuna göre rüzgar akşama denecek ve 2-3 gün deniz sakin olacak. Kayıkla bir genç geliyor, pek para toplayacakmış gibi değil. Kayığından adanın yerel ürünlerini çıkardı, benim teknenin kenarına koyup anlatmaya başladı. Likörle ilgilenmiyorum, fakat minik kuru incir olabilir. Bir tane tat diyor. Zeliha ısıyor, acı, içine bakıyoruz, kurtlar dolaşıyor. Çocuk üzülüyor, isterseniz sabah taze ekmek getirebilirim diyor. Hayır, teşekkür ederiz. Demek ki bu koyda demirlemek parasızmış. Akşam yemeğinde pastırmalı yumurta var.

2 Temmuz 2013 Salı

Sabah 7'de Scedro Adası'ndan ayrılıyoruz. Hvar Adası'nın hemen karşısında olan minik **Jerolim Adası**'nın kuzey koyuna demir atıp alargada duruyoruz (43°09'670N 016°26'830E).

Jerolim, Hvar/Hırvatistan

Karşıda taksi teknelerin yaşadığı bir iskele var, karşısı ise çıplaklar kampı gibi. Mayolusu, biki nilisi ve nü durumdaki insanlar kayalık plajda bir kayaya tünemişler.

Taksi tekne ile Hvar'a gidelim diyorum, Zeliha gelmek istemiyor. Karşıkı iskeleden ayrılan taksi tekneye el ediyorum, bir başka koya gidiyormuş, dönüşte alacağım diyor. Boş olarak gelip benim tekneye yaşıyor, atlıyorum. Hvar yaklaşık yarım mil ötesi. Kaç para diyorum, 35 kuna, fakat dönüşte alıyoruz diyor. İstersen bir şeyler ver gibi bakıyor, bozuk 20 kunam var veriyorum. Dönüşte bineceğim yeri gösteriyor. Taksiden iniyorum.

Hvar, Hvar Adası/Hırvatistan

Hvar tarihi bir şehir. Yolumuz üzerinde mutlaka görülmesi gereken şehirlerden biri olarak sunuluyor.

Tepede kalesi, sahilde kale içi, hemen kıyıda 1600'lü yıllarda Venediklilerden kalma cephanelik ve üst katında Avrupa'nın ilk kamu tiyatrosu (iddia edilen), Dalmaçya'nın en büyük meydanı, (ücretle girilen) katedrali ile görülmeye değer bir şehir. Fakat benim şimdi yaptığım gibi hızla yapılacak bir gezi yetersiz. Artık dönüşte buraya uğrar ve Zeliha ile buranın tadını yeterince çıkarırız.

Meydanı geçtikten biraz sonra, bir pazar yeri, büyükçe bir süpermarket ve adanın diğer şehirlerine gidilen otobüs durağı var. Meyve, sebze, pırzola, biftek ve diğer et ürünleri alıyorum. Dönüşte geldiğim tekneye rast geliyorum. Neyse beni tekneye bırak diye adama laf anlatmak zorunda kalmayacağım. (Bir gün için botu

indirmeye üşenmişdik). Kaptan gelişte 20 kuna verdiğimi hatırlıyor ki benden 35 yerine sadece 15 kuna alıyor. Tekne dolu, Jerolim yolcularını rıhtımda indirdikten sonra, diğer koya giden yolcuların şaşkın bakışları altında benim tekneye yanaşiyor ve atlıyorum. Zeliha bu arada internete girmiş, yüzmüş ve bezelye yemeği pişirmiş.

3 Temmuz 2013 Çarşamba

Kahvaltıdan sonra denize giriyorum. Kıyıya çıkıp, hemen birkaç yüz metre uzaklıktaki güney koyuna gidiyor ve denizin dibini araştırıyorum, dip genelde kayalık, demir atmak için kuzey koyu gibi uygun değil. Adaya 20 dakikada bir taksi tekne geliyor. Her çeşit insan var. İki koy arasındaki tabelada uzun zamandır çıplakların hoş geldiği yazıyor. Gördüğüm insanların %90'ı normal deniz kıyafetli, Biri hariç yaşlı 3-4 çift tamamen çıplak, 7-8 erkek çıplak, eşleri normal kıyafetli idi. Genelde yaşlı ve şişman, poposu beyaz diğer kısımları yanmış çıplak insanlar arasında kendimi hayvanat bahçesindeymişim gibi hissettim!

Bundan sonraki hedefimiz bir diğer tarihi şehir olan Trogir. Önce yolumuz üzerindeki **Brac Adası**'na uğrayacağız.

2,5 saatlik yolculuktan sonra adanın merkezi **Milna**'ya girdik. Şehir rıhtımına bağlanan tekne yok, marinaya da bağlanmak istemiyoruz. **Bobovisce Koyu**'na devam ediyoruz.

Milna, Brac Adası/Hırvatistan

Koyda şamandıralar var. Birini alıp bağlarıyoruz (43°21'069N 016°27'567E). Halat çıkarıp karaya çıma tutacağız, yandaki adam bağırıyor, şamandıranın altında tonoz varmış, bize yardım ediyor. Gerçekten de dar olan koyda teknelerin hareketini önlemek için kıyıdaki kayalara halkalar çakılmış ve tonoz ile tekne sabit hale getiriliyor (Sonra bir daha kendinden tonozu olan bir şamandıraya rastlamayacağız. Zaten sonra gelen tekneye de biz yardım ettik, demek ki pek bilinen bir sistem değilmiş). Zeliha burayı sakın ve huzur dolu bir yer olarak Gökova Körfezi'ndeki İngiliz Limanı'na benzetiyor.

Uvala Bobovisce, Brac Adası/Hırvatistan

Görevliye 200 kuna ödedik, yüzdük, akşam da teknede avakado salatası, ızgara biftek ve biradan oluşan yemeğimizi yedik.

Yarınki ana hedefimiz Trogir. Fakat Split'e gidip hidrofor filtresi bulmamız gerek. Zeliha hidroforun altındaki küçük yere pet şişe keserek su sızıntısının teknenin mobilyasına ulaşmasını önlemeye çalışıyor. Her gün bir iki defa kabı boşaltmamız gerekiyor, yani depodaki suyumuzu bir haftadır rahatlıkla kullanamıyoruz. Önümüzde 3 seçenek var. 1.Doğrudan Split'e gitmek. 2.Trogir ile Split arasındaki Marina Kastela'ya gitmek ve otobüsle 20 dakikada her iki şehre ulaşmak 3. Trogir'e gidip eski şehrin tam karşısındaki AGİ Marina'ya bağlanıp, Split'e otobüsle gitmek. İnternette de araştırma yaptıktan sonra 3. şıkka karar veriyoruz.

4 Temmuz 2013 Perşembe

Bugün bizim için özel bir gün. Sabah 6 gibi yola çıkıp, araştırmama göre yine mutlaka görülmesi gereken yerlerden biri olan UNESCO Dünya Miras Listesi'ndeki Trogir'e sabah 9'da varıyoruz. Eski şehrin tam karşısındaki AGI Marina'ya bağlanıyoruz (43°30'790N 016°14'861E). Karşımızda kale ve eski yapılarıyla Trogir.

Turquoise ACI Marina'da, Trogir/Hırvatistan

Tarihi şehir aslında ana karadan dar bir su yolu ile ayrılmış küçük bir ada üzerinde kurulu. Şehir marinanın bulunduğu büyük bir ada olan Ciovo adası ile ana kara arasında, ikisine de birer köprü ile bağlanmış.

Kaleden Trogir/Hırvatistan

Marinada yine evrakları isteyen görevliye ofise gidip ödememi yapacağım diyorum. Hafta içi fiyat 84 € (hafta sonu 97€).

Trogir/Hırvatistan

Marinanın duşunda güzelce temizlendikten sonra, 37 nolu otobüse binerek Split'e (50 dakikada) gittik. Otobüs sahile gelmeden garaj yerinde bizi bıraktı. Elimizde harita olmadığından ana yolu takip ederek sahile doğru yürüdük, kendimizi eski bir şehrin ortasında (Diocletian Sarayı) bulduk. Eski Romalı askerler! Ve kalabalık bir topluluk, bir yerlerden gelen müzik sesi, dar sokaklar. Bilmiyorduk, fakat burası da oldukça enteresan bir yermiş.

Split/Hırvatistan

Şehri gezme işini sonraya bırakarak önce bir tarafını kafelerin kapladığı geniş, temiz ve güzel rıhtıma iniyoruz, oradan da büyük koyun en ucundaki ACI Marina'ya yürüyoruz. Marinadaki marin markette aradığımız filtre yok, ancak yukarıda büyük mağaza var oraya gidin diyorlar. Pek büyük değilmiş, orada da yok. Moralimiz bozuluyor. Bu halde bu yolculuk sıkıntılı geçer. Elimizdeki filtreyi gösteriyorum, sipariş verin,

getirtin diyorum. Şehirden birkaç güne kadar getirtiriz diyor, mailimi ve telefonumu alıyorlar. Telefonla parçaya ulaştığında beni arayacaklarmış. Marinadan gelirken Jeanneau temsilcisi görmüştüm, bir de oraya soralım diyoruz, marinaya dönüyoruz. Jeanneau ofisine girdiğimde kızlarla konuşan bir tamirci var. Elimdeki filtreyi kıza uzatıp soruyorum, bu parça sizde var mı, yoksa getirtebilir misiniz diye. Tamirci bakıyor, bunun aynısı bizim depoda var diyor. Tombalaa... Parçayı alıp gidiyor, 5 dakika sonra elinde aynı marka, aynı seri numaralı ve aynı tarihte üretilmiş olan parçayı getiriyor. Fiyat piyasaya göre 2 kat, ama ne olursa olsun, nihayet rahata ereceğiz. Artık keyfimiz yerinde eski şehri dolaşabiliriz.

Split/Hırvatistan

Kafelerle dolu geniş rıhtımdan geçerek eski şehre geliyoruz. Saat 2 oldu, oldukça yorgunuz, eski şehrin dar sokaklarına dalarak sur içinde, denizi gören küçük bir restorana girip cevapci yiyoruz. Bosna'da yediğimizden daha lezzetli.

Katedralin kulesinden Split/Hırvatistan

Kombine müze bileti alıp, katedrali, cyript ve kuleyi geziyoruz.

16:00 otobüsü ile Trogir'e dönüyoruz. Trogir adasını ana karaya bağlayan küçük köprünün hemen ayağının yanında pazar kurulu, meyve ve sebze alıyoruz ve tekneye dönüyoruz. Zeliha hemen hidrofor filtresini takıyor, bir güzel aklanıp paklandıktan sonra, akşam dolaşmak ve yemek için çıkıyoruz.

Marinadan çıktıktan hemen sonra rıhtıma yanaşmış büyükçe bir balıkçı teknesi görüyoruz. Yakaladığı balıkları satıyor. Nihayet taze balık bulduk, dayanamıyorum, 1 kg tekir (60 kuna) 1 kg büyük mezgit (mırlan-100 kuna) alıp tekneye götürüyorum. (Daha sonra tekirden niye daha çok almamışım ki diye hayıflanacağım). Zeliha ile köprünün karşı kıyısında, Trogir'de buluşacağız.

Kale, Trogir/Hırvatistan

Zeliha'yı kalenin önlerinde buluyorum. Kale ziyarete kapanmak üzere, festival kapsamında faaliyet olsa gerek ki içeriye sandalyeler doldurulmuş. Yarın dolaşırız deyip ara sokaklara dalıyoruz. Bir yandan da artık bir restoranda taze ve iyi bir balık bulmayı umuyorum. Yenebilecek tek güzel balık var, fakat 2,5 kg büyüklüğünde, 2 kişi için büyük. Balık fiyatları nispeten makul sayılabilecek seviyede, kilosu 500 kuna mertebesinde. Sonunda deniz kenarındaki kilisenin önündeki restorana gidiyoruz. Özel günümüzü deniz ürünlü makarna, pizza ve şarapla kutluyoruz!

5 Temmuz 2013 Cuma

Sabah erken kalktım, balıkları güzelce temizledim, pazarın hemen karşısındaki markete gidip salatalık malzeme ve sebze alıp döndüm, kahvaltı yaptık. Artık kaleyi gezebiliriz. Kamerlonge Fortress, Trogir 1420 yılında Venedik'in bir parçası haline geldikten hemen sonra yapılmış. Aslında 1380 yılında yapılmış olan kulenin etrafında ilaveler yapılmış. Kaleden manzara güzel.

Gündüz gözüyle şehir içinde dolanıyoruz. Hemen tüm yapılar tarihi, dolayısıyla burada yürümekten büyük zevk alıyorum. 1476'da yapılmış olan St. Sebastian Kilisesi ve Saat Kulesi bir meydana bakıyor.

St. Sebastian Saat Kulesi, Trogir/Hırvatistan

Ben markete gidiyor ve piliç çevirme gibi bazı hazır yiyecekler alırken, Zeliha tekneye dönüyor, su deposunu doldurup tekneyi seyre hazırlıyor.

Trogir pazarı, Trogir/Hırvatistan

Öğlen yemeğimizi teknede yedikten sonra 14:00 gibi marinadan ayrılıyoruz ve yakıt iskelesine

yanaşıyoruz. 40 litre yakıt doldurabiliyorum, depo 2 defa taşı. Oysa 24 saat motor çalıştırmıştık, ya depo hava yaptı, ya da bir terslik var. Sorun değil.

Uvala Stari Trogir/Hırvatistan

10 nm kadar kuzeydeki ana karada bir koy olan **Uvala Stari Trogir**'e motorla gidiyoruz. 5 metre derinliğe demir atıp alargada duruyoruz (43°29'304N 016°02'530E). Denizin dibi kum, kocaman bir havuz gibi! Rüzgar kuzeybatıdan 10 knot esiyor. Ancak dalgalar açıktan, güneybatıdan geliyor, dolayısıyla dalgaları 90°lik açı ile aldığımızdan tekne sallanıyor.

Hava bulutlu, güneş gözükünce yakıyor. Deniz güzel, yüzüyoruz. Hırvatistan genelinde olduğu gibi burada da deniz biraz soğuk. Akşama mezzgit var. Hiç Türk teknesi görmüyoruz. Belki vardır deyip iskele gönderimize Türk bayrağı çekiyoruz.

6 Temmuz 2013 Cumartesi

Sabah deniz sefasından sonra 09:15'de yola çıkıyoruz. Ana hedefimiz Kornati Adaları Milli Parkı. Fakat önce yol üzerindeki **Zirce Adası**'nın güneyindeki hakim rüzgara korunaklı koy olan **Uvala Stupica Vela**'ya uğrayacağız.

Nihayet yelken yapmak için iyi bir hava buluyoruz. Rüzgar 10-20 knot arasında 45-60° açı ile geliyor. Biraz yatsak da iyi bir orsa seyri yapıyoruz. Yola çıktığımızdan beri ilk kez tamamen yelken yaparak bir yerden diğerine gidebildik. Koy oldukça büyük, içinde 50 kadar şamandıra var. Koyun kuzey yakasında sahile yakın bir şamandıraya

bağlanıyoruz (43°38'173N 015°41'089E). Dip kayalık, deniz temiz. Bir kahve keyfinden sonra denize girdik. 19:45'de görevli bot geliyor ve 150 kuna bağlanma parası ile çöplerimizi veriyoruz. Akşam yemekte bol yeşillikli salata ile barbunya balığı ve uzo var.

Uvala Stupica Vela, Zirce Adası/Hırvatistan

7 Temmuz 2013 Pazar

Sabah 08:30 gibi Zirce Adası'ndan ayrılıyoruz. Artık şu meşhur Kornati Adaları'na varacağız. Kornati Adaları kıyıya paralel uzanan 17 mil uzunluğunda, yüzden fazla irili ufaklı adalardan oluşan bir arşipel. Tamamı milli park olan arşipelde bazı yerlere girmek, doğayı koruma açısından yasaklanmış. Her istenilen yerde de geceleme yapılamıyor, yerler belirlenmiş.

Yine güzel bir yelken seyri ile adalar grubuna giriyoruz. Hızımız zaman zaman 8 knot'ın üzerinde. Yandaki minik adaların arasından bir İtalyan teknesi arşipele giriş yapıyor. Tam arma üzerimize geliyor. Garip hareketlerini seyrediyorum, rüzgar açısından yol verme olanağım yok. Adamın dümeni kırmaya niyeti yok, motoru çalıştırıyorum, çatışmaya 2-3 metre kala kaçıyorum ve bağırarak iyi niyetimi yolluyorum. Yelkenleri indirip Lavsa Adası'nın koyuna giriyoruz, barınılabilecek gibi değil, nasıl korunaklı bir koy ise! Büyük olan **Kornat Adası'nın Lapotica Koyu**'na saat 12'de giriyoruz. 5-6 metre derinliğe demir atıp alargada duruyoruz (43°47'313N 015°20'200E). Koyun en sonunda önünde minik

iskelesi olan bir restoran var. Her zaman yaptığım gibi demiri kontrole ve çevreyi keşif için denize giriyorum. Dip kumsal, kıyıya 10 metre kalıncaya kadar tekne için bir sorun yokmuş. Ancak koyun sonuna doğru dip kayalık oluyor. Restoranın iskelesine açıktan gelerek yanaşmak koşulu ile 3 tekne tonoz alıp yanaşabilirmiş. Derinlik 2,5 metre gibi.

Deniz soğuk ama güzel. Bizim Ege'de gördüğümüz balıklar, bir de bol miktarda deniz hıyarı (acaba?) var. Dipte hiçbir özellik yok. Bu kadar meşhur olduğuna göre dipte özel reef'ler, değişik ve renkli yaşam vardır diyordum kendime!

Bu koyda müthiş sağanaklar oluyor. Rüzgar 30 knot'a çıkıyor 5-10 saniye sürüyor, sonra biraz yavaşlayıp aynı döngüyü tekrarlıyor. Etrafımızdaki teknelerde genelde insanlar çıplak denize giriyor, bazıları tekneye dönünce mayolarını giiyorlar. Herhalde mayolarının ıslanmasını istemiyorlar. Zaten Hvar'dan sonra civarımızdaki teknelerde çoğunlukla insanlar nü durumdalar...

Akşama doğru milli park görevlileri botla geliyor. Kaç gece kalacaksınız diye soruyorlar. Günlük kalma ücreti 400 kuna imiş (55 €). Bu para karşılığında istersek şamandıralara da bağlanabilirmişiz. 1 gece kalacağız diyor ve 400 kuna ödüyoruz.

Uvala Lapotica, Milli Park, Kornat Adası/Hırvatistan

Doğayı korumak için burayı milli parka çevirmeyi takdir ediyorum, ancak 17 mil boyunca botların yüzlerce adayı dolaşıp günlük 55€ alması, hele çıplak adalardan başka cazip bir yeri olmayan

burası için fazla abartılı geliyor. Mljet milli parkında ücret bir defalık alınıyordu, üstelik de belli bir servis veriliyordu.

Zeliha artık çok sıkıldı. Hem oğlumuzu özlüyor, hem de ABD’de düğünü yapılacak olan yeğenine yetişemeyecek olmanın baskısı var üzerinde. Artık kuzeye gitmeyelim, geri dönelim istiyor. Zaten ben de İstanbul’da planlarımı Kornati Adaları’na kadar yapmıştım, sonrasına orada karar verimiz diye düşünmüştüm. Zeliha’nın morali çok bozuk, böyle devam etmemiz mümkün değil. Geri dönmeye karar veriyoruz. Şimdilik planımız Zeliha’nın Yunanistan’a kadar benimle gelmesi, oradan İstanbul’a ve vize alabilirse Özgür ile ABD’ye uçuşu. Ben de yalnız, Mora yarımadasının güneyinden dolaşarak, Marmaris’e gideceğim. Benim için iyi bir deneyim olacak. Çünkü Zeliha bu uzun yolculuğun kendisine uymadığını, dolayısıyla, planladığımız dünya turuna benimle gelmeyeceği kararını kesin olarak vermiş durumda.

8 Temmuz 2013 Pazartesi

Sabah 8’de Uvala Lapokika’dan ayrılıyor. Kornati Adaları arasında dolaşacağız. İstanbul’da konaklama yeri olarak planladığım, milli parkın merkezinin bulunduğu **Vrulje**’de boş olan son şamandıraya bağlanıyoruz (43°48’588N 015°18’208E). Burada şamandıraların bazıları büyük ve ağır. Zeliha kakış yardımıyla bağlanamadığından denize atladı. İnternet ve telefon çekmiyor, hava durumunu almak için 2 gündür internete bağlanamıyoruz.

Karşıda 2 restoran ve birkaç ev, önlerinde iskele var. Yüzerek kıyıya çıkıyorum. Burası umduğum kadar sempatik bir yer değil.

Öğlen ayrılıyor ve yukarı çıkmaya devam ediyoruz. Kornat Adası’nın sonlarına doğru **Uvala Sipnate**’ye geliyoruz. 3,5 metre derinliğe 17 metre demir atıyorum (43°51’032N 015°14’649E). Öğle yemeğimizi yedik, denize girdik. Bu denizi de gördükten sonra gönül rızası ile Zeliha’nın geri dönme isteğine katıldım.

Vrulje, Kornat Adası/Hırvatistan

Uvala Sipnate, Kornat Adası/Hırvatistan

15:30’da Uvala Spinate’den ayrıldık. Gelirken uğradığımız Zirce Adası’ndaki Uvala Stupica Vela’da gecelemeğe karar verdiğimizden, yolu uzatmamak için adalar grubunun dışından değil, yine aralarındaki dar kanaldan geçeceğiz.

Kornati Adaları arasında/Hırvatistan

Rüzgar 10-20 knot arasında, açısı 60-90°. Yine güzel bir yelken seyri ile akşam 8’de **Zirce Adası**’nın **Stupica Vela Koyu**’na giriyoruz. Daha

sonra sayacağız, 50 tekne şamandıralara bağlanmış, aralarından güçlükle geçip boş şamandıra arıyoruz. Bir tane kıyıya çok yakın, yanında küçük motor yat olan şamandıra var, gitmeye cesaret edemiyoruz. Görevli motoru ile geliyor, beni takip et diyor, aynı yere götürüyor, kıyı kayalık ve derinlik göstergesi altımızda yarım metreden az su olduğunu gösteriyor. Teknelerin arkasından derin sudan dolaşıyorum, şamandıranın bulunduğu yerde su derin (43°38'224N 015°41'235E).

Görevliye 150 kuna bağlanma ücretini ödüyorum. Burada geceleme ücretini öderken hiç gocunmuyorum. Kayalık koya şamandıralar koyarak, aksi takdirde barınamayacağımız bir koyda güvenle kalmamızı sağlıyorlar. Dolayısıyla verdiği hizmetin bedelini hak ediyorlar.

Uvala Stupica Vela, Otok Zirce/Hırvatistan

Uvala Sipnate'den Uvala Stupica Vela arasında aldığımız yol, Raymarine'de 22 nm görünüyor. Oysa çizdiğim rota 25,8 nm idi. Dolayısıyla speed (hız) gerçek değer %85'ini gösteriyor olsa gerek. (Raymarine seyir uzaklığını speedxsüre olarak hesaplıyor). Türkiye'den ayrıldıktan sonra hemen hep aynı şeyi yaşadım, speed verisi sog-speed over ground'un yaklaşık %85'i mertebesinde gösteriyordu. Önceleri demek ki akıntı arkamızdan gelip hızımızı artırıyor diye yorumlamıştım. Oysa şimdi dönüş yolunda da aynı şeyleri yaşıyorum. Belki de (speed) hız bilgisini veren parakete yosunlanma nedeniyle yeterince hızlı dönemiyordur.

Raymarine buraya gelirken yine sık sık sapıttı. Rotamızı 80-100° gibi çok büyük ölçüde yanlış verdi. Neyse ki gündüz olduğundan görerek yolumuzu saptadık. (Böyle durumlarda cep telefonumdaki program doğru çalıştığından onunla kontrol ederek gidiyorum).

Yorucu bir günün ardından, sakın bir koy, eve dönüş yolunun vermiş olduğu huzur ve balık, salata, buz gibi biradan oluşan akşam yemeğinden sonra rahat bir gece geçiriyoruz. Gece 45 teknenin demirdeyiz ışığı da koya hoş bir hava veriyor.

Uvala Stupica Vela, Otok Zirce/Hırvatistan

9 Temmuz 2013 Salı

Sabah 07:30 gibi kalktık. Kahvaltı sonrası dinlenip denize girdik. Deniz güzel, dip kayalık, deniz kestanesi ve deniz hıyarı dolu. Menemen yapıp yedikten sonra 12 gibi koydan ayrılıyor. Solta Adası'nın batısında korunaklı olan Uvala Sesula'ya gideceğiz.

Yarım saat yelken yapabildikten sonra rüzgar düşüyor, destek için motoru açıyoruz. 16:30'da Dvrenik Mali Adası'nın güneyindeki koya giriyoruz, rüzgar alıyor, rahat değil, zaten hiç tekne de yok. Bir saat sonra **Solta Adası'nın Sesula Koyu'**na giriyoruz. Oldukça kalabalık ve dar. Restoranın önündeki rıhtım tamamen dolu. Karşı kıyıda birkaç teknelik yer var. Görevli demiri buraya atıp şuraya yanaşın diyor. Demiri yanımızdaki küçük motoryatın demirinin üzerine atmış olabiliriz.

Zeliha yüzerek kıyıya çıma tutuyor (43°23'631N 016°12'733E).

Uvala Sesula, Otok Solta/Hırvatistan

İskele tarafımızdaki Jeanneau 49 ABD bayraklı. Brezilyalı imiş, oğlu ile dünya turu yapıyormuş. Bu koy ücretsiz diyor. Zaten ne zaman bir bot ücret toplamaya gelirse gidiyorum deyip bir başka yere demir atıyormuş, bugüne kadar marina dışında hiç demirleme, bağlanma ücreti ödememiş. Ancak demiri tarıyor, hemen yanımızdalar, çok uğraştılar, sonunda da biraz uzağa gidip yeniden demir atmak zorunda kaldılar.

Yandaki motoryat sabah 9-10 gibi çıkacakmış, biz daha önce çıkarız, demir sorun olmaz diyorum.

10 Temmuz 2013 Çarşamba

Solta Adası'ndaki Uvala Sesula'dan sabah 09:00'da ayrılıyoruz, yine rüzgar olmadığından motorla **Hvar Adası'nın** kuzey tarafında, Stari Grad'ın bulunduğu körfezdeki **Luka Tiha**'ya giriyoruz. Bu büyük koy bana Göcek Körfezini hatırlatıyor. Burasına küçük Göcek adını koyuyorum. Etrafta demir atacak yer olmakla birlikte çoğu yere (oldukça yakın zamanda olmalı ki pırıl pırıl) sarı şamandıralar konmuş. Biz de birini alıyor ve bağlanıyoruz (43°13'060N 016°23'459E). (Bağlanma ücreti teknenin beher metresi için 2 € veya 15 kuna imiş).

Bu akşam hava sakin, havuzlukta oturduk, bizden başka koyda yanımızda biri yelkenli, diğeri küçük

motoryat 2 Avusturyalı tekne var. 2 küçük çocuğu şarkı söyleyerek ve muziplik yaparak eğlendirdiler.

Luka Tiha, Hvar Adası/Hırvatistan

11 Temmuz 2013 Perşembe

Sabah hava oldukça durgun, deniz havuz gibi. Sabah 8'de kalktık ve böyle bir denizi görünce kahvaltıdan önce denize girdik. Kahvaltıdan sonra deniz yine bizi çağırdı. Bu defa bu yolculuktaki en uzun yüzüşümü (yaklaşık 1,5 km) gerçekleştirdim. Yine de yorulmamıştım, çıkmak istemiyordum. Zeliha da uzun uzun yüzdü. Daha önce en iyi deniz Yunanistan'daki Erikousa Adası'nda derdi, şimdi burası en iyisiymiş diyor.

Burada internet çekmiyor, ancak barometreye baktığımızda havanın iyi olacağını tahmin ediyoruz.

Stari Grad, Hvar Adası/Hırvatistan

Saat 12'de koydan ayrılıyor ve **Stari Grad'a** gidiyoruz, oldukça sakin ve ıssız, resim çektikten

sonra Hvar'a yöneliyoruz. Körfezde iyi rüzgar var, adanın kuzey ucuna kadar güzel yelken yapıyoruz, sonra hava sakinleşiyor.

Hvar'ın karşısındaki **Jerolim Adası**'nda çıplaklar kampının karşısına, daha önce demirlediğimiz yerde 16:00'da yine alargadayız (43°09'661N 016°26'083E).

Jerolim Adası, Hvar/Hırvatistan

12 Temmuz 2013 Cuma

Bu sabah saat daha 6'ya gelmemişti ki teknenin altından gelen tık tık sesine uyandım. Gece bir bidonun ucundaki tonozla bağlanmış taksi tekneleri gitmiş, rüzgarın yönü de değişince gerilemeyen tonozun ucundaki bidon bizim teknenin baş omuzluğun altına minik dalgalar sebebiyle vuruyormuş. Hiç rüzgar yok, demiri toplayıp basitçe 10 metre ileriye attım. Artık tekneyi öylece bırakamayacağımdan tekrar yatmadım. Zeliha uyurken, kendime kahvaltı hazırladım. Günün doğuşunu ve Hvar'ı (özellikle ışıklandırılmış kalesini) sanki sinema filmi izliyormuşçasına keyifle seyrettim. Bu sırada Hvar'dan ayrılan tekneleri de saymaya başladım. 3 yelkenli, 3 motor yat çıktı. Artık koyda yer bulabiliriz. 07:35'de Jerolim'den ayrıldık ve yarım mil karşımızdaki **Hvar**'a gittik. Rıhtım ana baba günü, genelde gezi tekneleri üst üste aborda olmuş, süper yatlar ise kıçtanka bağlanmışlar. Bir tane şamandıra boşalmış. Hemen onu kapmalı (43°10'280N 016°26'363E). Ancak altındaki tonoz halatı çok gerginmiş, Zeliha diğer yerlerdeki gibi

kakıçla şamandırayı kaldırmaya kalkınca belini zorladı. Sanırım incitti, ağrıları başladı. Keşke buraya gelmeseydik yoksa! Ama burada olmazsa belki başka yerde olacaktı. İnşallah kısa sürede iyileşir.

Aslında Zeliha ilk başlarda belini incittiğini anlamadı. Botu indirdik ve Hvar'ı dolaşmaya çıktık.

Hvar tarihi ve bir şehir. Dalmaçya'nın en büyük meydanı ve Avrupa'nın en eski kamu tiyatrosunun buradaki olduğu öne sürülüyor. Hvar'da MÖ Yunanlılar yerleşmiş ve Hvar adı Yunanca Paros'dan (Fener'den) geliyormuş.

Hvar'da meydan, Hvar Adası/Hırvatistan

Şehirde biraz dolaşıp sahildeki manastıra gittikten sonra, dün tekneyle gittiğimiz, fakat durmadığımız, Hvar Adası'nın başkenti Stari Grad'a 12:10 otobüsüyle gittik. Otobüs dağların zirvesinden, bir otobüs ile otomobilin geçişemediği kadar dar, banketi ve uçurumların kenarında korunması olmayan daracık yoldan 55 dakikada Stari Grad'a ulaştı. Bana arabayla geçtiğimiz Karadağ'ın dağlarını hatırlattı. Orada böyle dar yollar, dönüp dolaşıp neredeyse aynı yere geliyordu ve kuş uçuşu belki 5 km olan yeri 1,5 saatte almıştık. Burada hiç değilse yol zirvelerden geçerek çoğunlukla ilerliyor.

Stari Grad dar sokaklı taş evlerden kurulmuş eski bir şehir. Manastır sadece Pazar ve tatil günlerinde açılmış. Kilise de kapalı. Öğle vaktinde bu ıssız şehirde birazcık yürüyüşten sonra yapılabilecek tek şey bir restoranda karın doyurmak olabilir.

Manastır, Stari Grad, Hvar Adası/Hırvatistan

Stari Grad, Hvar Adası/Hırvatistan

Stari Grad'da Hvar'ın aksine sahilde teknelerin yanaşabileceği yerler bomboş. Sadece 3-4 tekne var. Burası Hvar'ın gölgesinde kalmış, hak ettiği ilgiyi göremiyor.

Deniz kenarında Palmiyelerin altında sevimli duran Odissey restoranına oturuyor ve deniz ürünleri olarak karnımızı doyuruyor ve yorgunluğumuzu atıyoruz.

Restaurant Odissey, Stari Grad, Hvar Adası/Hırvatistan

16:05 otobüsü ile Hvar'a dönüyoruz. Otobüs önce feribot iskelesine uğruyor. Feribot yanaşmamış, bekliyoruz. Şehirlerarası otobüs tüm koridoru ayakta yolcuyla doluyor. Neyse ki bu defa tehlikeli yoldan değil, başka bir yoldan gidiyor, uzun bir tünelden adanın güney tarafına geçiyor ve sahil boyunca Hvar'a varıyor. Alışveriş yapıp tekneye dönüyoruz.

Bir bot yanaşıyor. Teknenin evraklarını verin, kıyıdaki liman başkanlığına götüreceğim diyor. 300 Kuna'yı sana vereyim diyorum, kabul etmiyor, tüm bilgiler bilgisayara girilecek diyor. Botun ve adamların üzerinde resmi olduklarına dair ibare bile yok. Ben evrakları kendim götüreceğim diyorum. Bota atlayıp sahile gidiyorum. Liman görevlisi sadece teknenin adına 300 Kuna'lık fatura kesiyor, evraklarımı da alıp tekneye dönüyorum. Zeliha'nın ağrısı olduğundan kaleye gelmek istemiyor. Ben yürüyerek kaleye çıkıyorum. Meydandaki kapıdan kale içine giriyorum. Biraz sonra araba yoluna çıkıyor, karşıya geçince esas tepedeki kaleye çıkan patikaya giriyorum. Yoldan şehrin manzarası güzel, ama müze olan kaleye girince aşağıdaki manzara çok daha güzel. Bugünkü kalenin yapımına 1282 yılında Venediklilerin hakimiyetindeyken başlanmış. Surları etkileyici. Hapishane için dar merdivenlerden aşağıya iniliyor. Üçgen şeklindeki küçük hücreler minik bir menfezden aşağıdaki muhteşem manzaraya bakıyor. Bodrum Kalesindeki hapishane aklıma geliyor. Yer altında, hiç ışık olmayan hücreleri ile ürkütücü.

Kale, Hvar, Hvar Adası/Hırvatistan

Akşam 21:30 gibi botla karaya çıkıyor ve kale içindeki Paradise Garden isimli restorana giriyoruz.

Paradise Garden, Hvar/Hırvatistan

13 Temmuz 2013 Cumartesi

Saat 14:05'de Hvar'da bağlandığımız şamandıradan ayrılıyor. Rüzgar yok gibi. Denize açılınca motoru kapatıyoruz, yelkenle otopilotta çok yavaş ilerlerken öğle yemeğimizi yiyoruz. Korcula'ya gitmeden önce, gelirken uğradığımız popüler bağlama yeri olan (hem de ücretsiz) **Scedro Adası'nın Lovisce Koyu'na** gideceğiz. Rüzgar olmadığı için motorla uzun seyir yapmak istemiyoruz. 17:30'da koyun doğu kıyısına, 10 metre derinlikte 38 m demir atarak, sahilden 35 metre uzaktan bir halatla kıçtan kara oluyoruz (43°05'502N 016°41'988E). Sahil kıyıya 5 metreye kadar derin olmasına rağmen ihtiyatlı olmak istiyoruz. Batı yakasında 6 tekne, doğu yakada 3 tekne var. Akşam birkaç tekne daha geliyor.

Uvala Lovisce, Scedro Adası/Hırvatistan

Pazar günü hava sakin, rüzgar yok, hava durumu akşam için rüzgar hızını 10-15 knot veriyor. Zeliha Hvar'da incittiği beli için, doktor tavsiyesi ile ilaç almaya başladı, dinlenecek. Bir gün daha kalalım diyoruz. Koy kuzeye açık ve akşam rüzgar kuzeyden esiyor, ancak demirimiz iyi tuttuğundan 10-15 knot rüzgar sorun yaratmaz diyoruz. Batı yakasındaki tüm tekneler gidiyor, Pazar günü gelen tekneler (muhtemelen bizi görüp) hep bulduğumuz kıyıya yanaşıyorlar. Hemen sağımıza ve solumuza 2 yelkenli sıkışıyor ve halatlarını bizim bağladığımız kayaya tutturuyorlar. İyi de şimdi karşıdan gelen rüzgar gece kuzeye dönünce, kuzeye açık bu koyda birbirimizin üstüne düşmeyecek miyiz! Ben usturmaçalarımızın tamamını yanlara koyuyorum. Burada durduklarına göre bir bildikleri vardır herhalde...

Karşı yaka, batı sahili bom boş, bizim tarafta 11 tekne olduk. Canım sıkılıyor. Son gelen Norveç bayraklı tekne. Zeliha'ya Norveçliler denizcidir, karşıya yanaşırlar diyorum, öyle yapıyorlar. Koca sahilde tek başınalar.

Gece yarısına doğru gelen seslerden uyanıyoruz, rüzgar kuzeyden 20-27 knot arasında esiyor, tekneler üst üste düşmeye başlamış, Yanımızdaki ikinci halatı ver, kıyıya bağlayayım diyor. Botla gidip bağlıyorlar. Ancak biraz sonra demir tarayan teknelerin hepsi önce birbirinin üzerine düşüyor, sonra bodoslamadan karaya sürükleniyor. Kıyıya 10 metre kadar kalmıştı ki Zeliha 2 halatı da çözüp denize atabildi, hemen demir toplayıp, hem kendi mürettebatına hem de diğer teknelere bağırarak kurtulmaya çalışan panik halindeki teknelerin arasından, gece yarısının zifiri karanlığında sıyrılıp kendimizi koydan dışarı atıyoruz. Minicik yelken açmamıza rağmen 5,3 knot hızla Korcula istikametinde ilerliyoruz. Adanın kuzeyinden kurtulunca, açık denizde rüzgar duruyor. Zeliha kamaraya uyumaya gidiyor, ben 0,5-1 kn hızla ilerleyen teknede sabahı bekliyorum. Sadece 5 nm gelmişiz ve 3-4 saat sonra hava aydınlanınca denizde bıraktığımız halatları toplamak daha mantıklı, sonra onlara ihtiyacımız olabilir.

Kıyıya vurma tehlikesi geçirdiğimiz sahil, Uvala Lovisce

15 Temmuz 2013 Pazartesi

Sabah 6:00'da Uvala Lovisce'ye giriyorum. Tekneler alargada, sahil halat dolu, Zeliha suya atlıyor, 2 halatı topluyor, yanımızdaki teknenin botu da kendi halatlarını topluyor. Bana geldi, eşini alayım mı dedi, aldı getirdi ve nedense bizim bir resmimizi çekti!

20 dakika sonra Korcula'ya gitmek üzere koydan ayrılıyor. Marinaya girer, benim sevdiğim bir şehir olan Korcula'da bir gün daha geçiririz. Rüzgar yok, motorla **Korcula**'ya yaklaşıyoruz. Kanalda sert rüzgar var, küçük marinanın girişi dalgalı ve rüzgar dik açıdan 17 kn esiyor. Saat 10'da hemen şehrin arkasındaki yakın koy olan **Vela Luka**'ya giriyoruz. Daha önce durduğumuz yere demir atıp alargada duruyoruz (42°57'167N 017°08'402E).

Korcula'ya yaklaşırken/Hırvatistan

Zeliha huzursuz. Botla karaya çıkarsam yalnız kalmaktan korkuyor, Ayrıca bu koy da kuzeye açık, pilot kitapta buranın en korunaklı yeri demesine rağmen tamamen korunaklı olmayan bir koyda geceyi geçirmek istemiyor. 1,5 saat sonra 11:40'da her yöne kapalı koy olan Mljet Adası'ndaki milli park olan Luka Polace'ye gitmek üzere yola çıkıyoruz.

Rüzgar sanki bizimle dalga geçiyor, çok az, yelkenlerle beraber motor açık gidiyoruz. Tam Polace'ye yaklaşırken rüzgar 20 kn'a kadar çıkıyor. Büyük koy çok rüzgar alıyor, ancak tamamen kapalı koya deniz giremediğinden sorun yok. Rüzgar batıdan estiğinden, dolayısıyla yine rüzgarı dik almak istemediğimizden, daha önce kıçtan kara olduğumuz kuzey sahiline 60-70 metre uzakta alargada kalmayı uygun görüyoruz (42°47'466N 017°22'650E).

Saat tam 15:00. Çok yorgun ve uykusuzum. Hemen kamaraya inip bir saat kadar uyuyorum.

Akşam 6 gibi yine milli parkın görevli botu bilet satmaya geliyor, biletiniz var mı diye soruyor. Önceden aldığım biletin üzerinde tarih olmadığından ve bana sadece bir defa bilet alınır, her gün için alınmaz dediklerinden bileti arayıp bulmuş ve kaptan masasının gözüne koymuştum. Alıp gösteriyorum. Tamam diyorlar.

Akşam Zeliha Özgür ile telefonda konuşuyor. ABD vizesi için gittiği konsoloslukta fazla soru sormadan 10 yıllık vize isteği kabul edilmiş.

Luka Polace, Mljet Adası/Hırvatistan

Salı günü geç kalkıyoruz. Kahvaltımızı yaptıktan sonra, her zaman yaptığım gibi gözlerime sıcak masaj yapıyor, steril mendil ile temizliyor ve göz damlamamı damlatıyorum. Tansiyon ilacımı da yuttuktan sonra botu indirip yaklaşık 1 km uzaktaki yerleşimin olduğu karşı kıyıya gidiyorum. Buraya ismini veren (Polace=Palace=Saray) eski Saray'ın kalıntılarının bulunduğu rıhtıma bağlıyorum. Teknenin çöplerini kaleden 800 metre ileride şehir dışına konmuş çöp kutusuna atıyor, fırından taze ekmek alıp tekneye dönüyorum. Burada deniz durgun olduğundan Zeliha teknede yalnız kalmaktan korkmuyor.

Zeliha bütün gün dinlenip kitap okudu. "Okyanusta Bir Türk Kızı"nı bitirdi, "İlk Defa Tek Başına"yı okumaya başladı. Bu zamana kadar çoğunlukla İstanbul'da devam ettiğimiz yaratıcı yazarlık kursunun tavsiye ettiği (ödev) romanları okuyordu. Bu sıralar dünya seyahati yapanların kitabını okuyor. Ben ise bu gezide pek roman okumuyorum. Denizcilik kitaplarını okuyor, pilot kitapları inceliyor, gerektiğinde de internetten araştırıyorum. Zamanımın önemli bölümü de seyir halinde geçiyor. Bu sürede dikkatimin dağılmaması için uzun süreli okuma yapmıyorum.

Akşam yemek pişirirken 2,75 kg'lık Fransız tüpümüz bitiyor. 1,5 ay dayanmış, iyi. 2 kg'lık ipragaz marin tüpümüzü takıyoruz.

Çarşamba günü tam dinlenme günü oldu. Tüm gün teknedeydik. Yüzdük. Öğle yemeğinde sucuklu yumurta, akşam yemeğinde sebzeli biftek vardı.

18 Temmuz 2013 Perşembe

Bu sabah acelemiz yok, denize girdik, öğleye doğru, gelirken şöyle bir uğradığımız Okuklje'ye doğru yola çıktık. Tamamen motor seyri yaparak 3 saatte **Okuklje Koyu'**na vardık. Her yöne kapalı koyun kuzey sahilinde restoranların iskeleleri var. Koyun ortasında ve güneyinde deniz üstünde kayalık var ve pilot kitabımıza göre batı ve güney sahilinde yanaşacak yer yok. Oysa karşıda 2-3 tane daha iskele görünüyor. Girişte tahta iskeleli

ilk restoranın iskelesi neredeyse boş, yanaşmaya çalışıyorum, bir görevli rezervasyonunuz var mı diye bağıyor, yoksa yer yokmuş, zaten iskeleye ait restoran da koyun en uzak güneybatı noktasında. Hemen yanındaki Maran restoranındakiler tonoz tutup bizi çağırıyorlar, iskelesinde bir de büyükçe bir yelkenli var. Burası uygun galiba diyoruz. Meğerse rıhtımın dibi taşlık ve nispeten sığ imiş, tam diğer tekneye yanaşınca altımızda 10-15 cm kadar su kaldı. Oysa sonra araştıracağım üzere onun hemen yanındaki eski feribot iskelesi ve karşıdaki restoranların iskeleleri derinlik açısından oldukça uygunmuşlar.

Turquoise Okuklje'de, Mljet Adası/Hırvatistan

Biraz dolaştıktan sonra saat 4 gibi restorana giriyoruz. Taze balık yok, sadece çiftlik çipurası var. Çorba, şnitzel, ahtapot salatası, (menüdeki adıyla ana yemek olarak) pastırma ve iki meyve suyu için 400 kuna ödüyoruz. Böyle bir yemek için 55 € çok fazla, ancak Türkiye'deki koylarda da en az bu kadar ödemek gerekiyor. Böyle yerlerde genelde kalite düşük, fiyatlar yüksek oluyor. Ne de olsa iskelesine bağlandığınız restoranda yemek gerekiyor.

Ana yemek olarak pastırma, Okuklje, Mljet Adası

Restoran iskeleyle çok yakın olduğundan interneti iyi çekiyor. Akşam internetten TRT1 kanalını seyrediyoruz. Uzun süredir ilk kez televizyon seyretmiş oluyoruz. Zeliha Özgür ile telefonda konuşuyor. Zeliha'nın anı defterinden: "Amerika'ya gitmekten vazgeçtiğimi bildirdim. Özgür kararsız, belki yalnız gider. (Çok ama çok sıkıldım, keşke evimde olsaydım, ama o kadar uzak görünüyor ki). İki günlük ilacım kaldı"

Öyle görünüyor ki Zeliha, aslında benimle gelmek istemezse de, beni yalnız bırakmamak için Türkiye'ye kadar benimle gelecek. Oysa onu Yunanistan'da bıraksam, uçakla istediği yere gitse belki benim için de daha iyi olacak. Dünya turuna yalnız çıkacaksam tek başıma seyir tecrübesi edinmeliyim. Ancak Zeliha başladığım işi bitirmeliyim, fakat bir daha tekneyle birkaç haftadan uzun bir seyahate çıkmam diyor... Oysa insanların istemediği bir şey yapmak zorunda kalması, ya da daha doğrusu istemediği seçeneği seçmek zorunda kalması, sonrasında çok daha ciddi problemler doğurabilir. Ama ikna edemiyorum, benimle dönecek gibi. Yine de ben planımı Zeliha'yı 1 Ağustos'ta Türkiye'de olabilecek şekilde, bir Yunan adasına, muhtemelen Corfu'ya bırakmak üzerine yapıyorum.

19 Temmuz 2013 Cuma

Sabah 11 gibi yola çıkıyoruz. Dubrovnik'e 2 saat uzaklıktaki **Otok Lopud**'un hakim rüzgara kapalı güneydeki koyu **Uvala Sunj**'da geceleyeceğiz. Koy oldukça kalabalık. Sonunda büyük kumsal plaj var. Önce salınımda diğer teknelerden rahatsız olmayacak kadar açıkta, alargada duruyoruz (42°40'705N 017°57'356E). Dubrovnik'e yakın olduğundan hareket çok, sahile daha yakın birkaç tekne gidince onların yerine demir atıyoruz.

Deniz güzel, sahile yüzüyorum, plajın yüzme sınırına gelmeden kumsal birden kayalığa, kayalık setten sonra yeniden kumsala dönüşüyor. Sahilde büyük bir restoran var, fiyatlar da oldukça makul. Akşam teknede ton balıklı makarna yiyoruz.

Uvala Sunj, Otok Lopud/Hırvatistan

Hava durumu tahminlerine göre Pazartesi Yunanistan'a gitmek için kısmen uygun rüzgar var. Cumartesi de burada kalıp dinlenmeyi düşünüyoruz. Pazar günü Dubrovnik ACI Marina'da kalır, Pazartesi İonya Denizi'ne doğru yola çıkarız. Öğlen kıyıya çıkıp yemeğimizi sahildeki restoranda yemeği düşünüyoruz.

Hava oldukça bulutlanıyor. Uzaktaki yelkenliden bir bot gelip, 2 saate kadar fırtına gelecekmiş, telsizden dinledim diyor. Ben hava durumu tahminleri her şeyi normal gösteriyor diyorum, ama özellikle Adriyatik'te hava tahminlerine güvenmemek gerektiğini de biliyorum. Hava durumunu internetten kontrol ediyorum. Hırvat ve Türk tahminlerine göre normal. Pek kullanmıyorum ama bir de Windfinder'a bakıyorum. Bu ada civarında renk mor. Mor bana fırtınayı çağrıştırdığından (daha sonra renkleri kontrol edince görüyorum, diğer sitelerin aksine rüzgar yok demekmiş!) tekneyi hazırlıyoruz. Yakıtımız azalmıştı, yedek bir bidon dolduruyoruz. Zeliha marinaya gidelim diyor. Bu şartlarda korunaklı koydan çıkmak daha tehlikeli olabilir, kalıyoruz, fakat botu indirip kıyıya yemeğe gitme fikrinden vazgeçiyoruz. VHF'den hava durumunu dinliyorum, Kuzey Adriyatik'de fırtına bekleniyor diyor. Burada hava sakin.

21 Temmuz 2013 Pazar

07:00'da Otok Lopud, Uvala Sunj'dan demir alıyoruz. Gruz'da gümrük iskelesinde 2 büyük

yolcu gemisi var. Yüksek sezonda da olduğumuz için en iyisi çıkışımızı Cavtat'dan yapmak. Marinada konaklarsak işlemleri tamamlamak Pazartesi akşamına kalabilir. Yolumuza devam etmeye karar veriyoruz. Önce Dubrovnik'de ACI Marina'nın yakıt iskelesine uğruyor, 1.200 Kuna'ya 124 lt yakıt alıyoruz. 500 Kuna elimizde kaldı. Olsun.

Dubrovnik/Hırvatistan

Dubrovnik kale önüne yaklaşıyoruz, çok sayıda resim çekiyoruz. Tekneden kale daha heybetli görünüyor, manzarası güzel. Hemen karşıdaki Lokrum Adası'nın koyuna giriyoruz. Ada sevimli görünüyor, demir atıp biraz kalmayı düşünüyorum, fakat Zeliha yolcu yolunda gerek diyor, Cavtat'a doğru ilerliyoruz.

Lokrum Adası/Hırvatistan

Pilot kitapta Cavtat'ın olduğu körfezin kuzey yakasında **Srebreno**'da plajın yanında taze sebze, meyve satılır yazıyor. İhtiyacımız var, koyun içi küçük dubalarla dolu, rıhtımda 3 teknelik yer var.

Turquoise Srebreno'da/Hırvatistan

Yanşıyoruz (42°37'258N 018°11'879E). Ben kıyıya çıkıyorum. 5 dakika yürüme mesafesinde bir süpermarket var. Ortadan ikiye kesilmiş karpuzlar harika görünüyor. Daha önce Türkiye'den aldığımız karpuzu 1,5 aydır buzdolabının dibinde unutmuşuz, kesince çürümüş olduğunu görmüştüm. Canım çok çektiğinden de atınca üzülmüştüm. İşte şimdi karşımda duruyorlar, ancak önce taze sebze, meyve, balık, hazır yemekler (pişmiş pırzola ve piliç), ekmek, kurabiye gibi teknede ihtiyaç olan şeyleri alıyorum. Elim dolu tekneye giderken yağmur başlıyor. İki elim dolu taşıdıklarımı tekneye bırakıyorum ki yağmur duruyor, markete geri dönüyorum, 4 er kiloluk 2 yarım karpuz alıyorum. (İlki daha 24 saat geçmeden bitecek).

Yaz aylarında Dubrovnik yolcu gemileri nedeniyle kalabalık olduğundan Cavtat giriş-çıkış limanı oluyor.

Turquoise Cavtat gümrük rıhtımında/Hırvatistan

Hırvatistan'dan çıkış işlemlerini Cavtat'da yaptıracağız. Rıhtıma yanaşmaya çalışıyoruz, görevli olmaz, rıhtımın başına yanaşacaksın diyor. Süper yatlar ayrılıyor, yanaşiyor, denizde bekliyoruz, bir süper yat çıkınca yemen rıhtıma yanaşıyorum (42°34'976N 018°12'963E). Nasılsa gümrük görevlileri yanaşırken halatımızı alıp bağlanmamıza yardımcı oluyor. Aslında Cavtat'da bir gün geçirilebilir, fakat rıhtımda su yok, şamandıraya bağlanabiliriz ama Zeliha artık sıkıldı, dönmek istiyor. Saat 16:15'de yola koyuluyoruz. Doğru'dan Yunanistan'a gideceğiz, fakat nereye karar vermedik.

Yola koyulur koyulmaz açık denizde internetimiz olmayacağı için bilgisayarda indirdiğimiz 3 günlük hava durumu haritalarının fotoğrafını telefonumla çekiyorum. Rotamızı ona göre belirleyeceğiz. Hava durumuna göre rüzgar 5-15 knot hızla arkadan esecek, belki biraz yararlanabiliriz.

İlk 8 saat rüzgar çok hafif, deniz sakin, motorla gidiyoruz. Saat 19:30 gibi nereden geldiyse sarı bir kelebek geliyor, Zeliha'nın halatların arkasında duran şapkasına konuyor (ertesi gün ayrılıyor, koca denizin ortasında gücü nereye kadar yeter ki!)

Adriyatik Denizi'nde Turquoise'e sığınan kelebek

Açık denizde gün batımı çok güzel oluyor, bu seyirde güneş 2 kere batıp 2 kere doğacak.

Gece yarısı rüzgar hızlanıyor, ancak önden 20-30° lik açı ile geliyor. Zeliha uyuduğundan rahatsız olmaması için yelkenleri küçük açıyorum, motoru kapıyorum. Yelkenle yol alabilmek için zaman

zaman rotamdan 10° İtalya'ya doğru sapıyorum. Böyle giderse Yunanistan yerine İtalya'ya gideceğim, fakat gece 4 gibi rüzgar açısı 50-60°'ye kadar dönünce rotayı yeniden Yunanistan'a çeviriyorum.

Adriyatik Denizi'nde gün batımı

Sabah 6'da rüzgar 20 knot'a çıkıyor, rüzgarı 70° den alıyorum, yelkenler küçük, hızımız 6 knot. Böyle giderse Yunanistan'ın Erikousa Adası'na vardığımızda hava kararmış olabilir. Hazır rüzgar da varken yola devam etmek daha akıllıca olabilir.

Zeliha bu gece, motor ve otopilot sesi arka kamarada rahatsız edici olduğundan, değişiklik yapıp ön kamarada yatıyor. (Ön kamarada da dalga sesleri ve yelken halatlarının sesi biraz rahatsız etmiş). Sabah kalktığında birlikte karar veriyoruz. Erikousa'da durmayacağız, Corfu Adası'nın batısından geçip Paxoi Adası'na doğru gideceğiz. Suya da ihtiyacımız olduğundan Lefkada veya Preveze'de marinaya da girebiliriz. Bu karar Zeliha'nın oldukça hoşuna gidiyor, ne kadar kısa zamanda Türkiye'ye varırsak onun için o kadar iyi, hatta Türkiye'ye yaklaşıyor olmak bile moralini artırıyor. Ben de memnunum, hem tehlikeli olabileceğinden bahsedilen Arnavutluk kıyılarına çok yaklaşmayacağım, hem hava durumuna göre rüzgardan faydalanabileceğim, hem de uzun yol deneyimimi artırmış olacağım. Gerçi bu gece 15 dakika kadar kestirebildim. Zeliha nöbette kalmak istediye de rüzgarlı havada onu yalnız bırakmak istemiyorum, zaten uyku da tutmuyor. Böyle durumlarda hiç 15 dakikadan fazla aşağıda duramadım. Gün ışıyınca kendimi dinç

hissediyorum. Hatta Zeliha havuzluktayken ben de 10-15 dakika kadar uzanıp dinleniyorum.

Bütün gün apaz seyir yapıyoruz. Rüzgarın durumuna göre hızımız 5-6 knot olacak şekilde yelkenleri ayarlıyorum. Akşam 5’de rüzgar pupaya gelmeye başladı. Artık rüzgarı 170-175° den alıyoruz. İkinci gece sabaha karşı 03:30’a kadar pupa seyri yapmaya devam ediyorum. Zeliha yine aşağıda uyuyor. Lopud’dan sabah erkenden yola çıktıktan sonra bütün gün koşturmam, aynı günde 3 yere yanaşıp yakıt almam, alışveriş yapmam, Hırvatistan’dan çıkış işlemleri ile uğraşmam, sonraki gece ve gündüzü 15’er dakikalık kestirmelerle geçiştirmem, ikinci gecemi zorlaştırıyor. Kendimi yorgun hissediyorum.

Saat 03:00’de akü doluluk oranı %81,4, -108 A. Güneş ve rüzgar enerjisi ile elektrik üretimimiz Navigasyon, otopilot ve buzdolabı tüketimini karşılayamıyor, voltaj düşüyor. Buzdolabını kapadık. Gece olmasına rağmen etrafta fazla ada olmadığı için radarı da kapadım. Demek radar, hele bir de bilgisayar açık olsa akülerin vay haline. Yine de jeneratör taktırmayı düşünmüyorum. Artık su yapıcı taktırmanın bu enerji üretimi ile makul olup olmadığını da yeniden gözden geçirmem gerekiyor. Artık okyanus geçişlerimde navigasyon (Raymarine chartplotter) cihazını kapar, otopilotu da idareli kullanırım. (Belki de tekneme rüzgar dümeni taktırıp arıza ve elektrik tasarrufu yapabilirim. Peki SSB radyo ne olacak?

Sabaha karşı Corfu Adası’nın kuytusunda rüzgar düştü, motoru açtım. Zeliha havuzluğa çıktığında uyumaya gönüllü oluyorum ve saat 5’de aşağıya iniyorum. Hava da sakin olduğundan huzurla uykuya dalmışım. Bir buçuk saat sonra uyandığımda Corfu Adası’nın güney doğusunda idik. Nöbeti devraldım, Zeliha uyumaya gitti. Bugüne kadar hiçbir gece yolculuğunda bu denli uzun uyuyamamıştım.

Öğlen 1’de Paxoi Adası’nın kuzeyindeki Lakka Koyu’na giriyoruz. Denizin rengi harika, ancak alargada durulabilecek bir koy. Pilot kitapta bu

koyda farelerin yüzüp teknelere çıktığından bahsetmiş, ben de kalmak istemiyorum.

Adriyatik Denizi’nde

Saat 2’ye doğru **Paxoi Adası**’nda **Gaios**’un kuzey rıhtımına, bu defa yatlar için ayrılmış bölüme, suyun yanına kıçtankara oluyoruz (39°12’130N 020°11’189E). Böylece 200 miden fazla olan en uzun etabımızı 44 saat 25 dakikada tamamlamış oluyoruz. 27 saatini sadece yelkenle gelmişiz.

Lakka, Paxoi Adası/Yunanistan

İlk işim merkeze gidip yat restoranından su/elektrik kartı almak oluyor. 10 € depozito, 10 € da ücret olmak üzere 20 € verip hemen tekneye dönüyorum. Bolca akan su ile tekneyi yıkıyor, ara sıra suyu kafamızdan tutarak duş alıyoruz. Sonra su depolarını dolduruyoruz. Yorgunuz, teknede yoğurtlu kabak ile ızgara pilicimizi bitiriyoruz. Dinlendikten sonra akşama yemek için merkeze gideceğiz.

Turquoise Gaios'da, Paxoi Adası/Yunanistan

Akşam şehir merkezine (10 dakika) yürüyoruz. Bu defa deniz kenarında değil de meydanda yiyelim diyorum. George's Corner biraz pahalı. Zeliha biber ve domates dolması ben gyros (döner) alıyorum. Yemekler orta karar. Yemek sonrasında bize karpuz ve küçük bir şişe uzo ikram ediyorlar. Yemekten sonra sahil boyunca yürüyoruz ve müze haline getirilmiş eski evi geziyoruz.

Müze, Gaios, Paxoi Adası/Yunanistan

24 Temmuz Çarşamba'yı dinlenme günümüz ilan ediyoruz. Ancak ben teknenin dışını düzenliyorum ve temizliyorum, Zeliha da içini. Hatta hızımı alamayıp gün içinde minderleri ve t-shirt'leri, yıkadıktan sonra kirli çarşafları da yıkıyorum.

İki yanımıza kiralık 2 İtalyan yelkenli tekne geliyor. Her birinin bir kaptanı var, geri kalanlar 20-25 yaşında kızıl erkekli grup. Her bir teknede en az 10 kişi var. Sürekli şamata yapıyorlar. Eee! İtalyan gençler olunca katlanmak gerek. Zeliha aşağıda mezgıt kızartıyor, salata yapıyor. Her teknede kocaman bir tencere ortaya karavana gibi

konuyor. Herkes plastik tabağına alıp teknenin bir köşesinde yiyor. Hava çok sıcak, iskele tarafımızdaki tekneden bir genç elinde bir tabak makarna geliyor, karşılığında da hortumumuzla yıkanmak istiyor. Ben şefim, makarnayı ben pişirdim demeyi de ihmal etmiyorum. Suyu istediğiniz gibi kullanabilirsiniz diyorum. Makarna değişik, çok lezzetli, Zeliha belki de hayatımda yediğim en lezzetli makarna diyor, yoksa genç gerçekten mi şef acaba!

Akşama bu defa dar sokaklardan birinde, taze yerel balıkları olduğunu söyleyen minik bir restorana gittik. Kılıç ızgara, amberjack (büyük bir balık) ızgara, tarama ve patlıcan salatası yedik. Hesap 42 €, yani fiyat seviyesi deniz kenarındaki tavernalar seviyesinde. Dönüşte dün yaptığımız gibi dondurmalarımızı alıp yolda yiyerek teknemize döndük.

8-10 tekne rıhtımda yanaşacak yer bulamadığından karşı kıyıya yanaşmış, kıçtan sahile çıma tutmuşlar.

25 Temmuz 2013 Perşembe

Kahvaltı sonrası markete alışverişe gittim. Feta peyniri, dondurulmuş balıklar ve ekmek aldım. Ayrılmadan önce depomuzda eksilen suyu dolduralım diyorum. Su akıyor, cihazda 5 € para var görünüyor, ancak akıyor. Şehir suyu mu kesildi acaba! Yok, parayı karta geri yükleyeyim diyorum, düğme çalışmıyor. Neyse kafeye gidip kartı iade ediyor ve depozitomu alıyorum.

Mongonisi, Paxoi Adası/Yunanistan

Hava çok sıcak. Öğleye doğru 1,5 nm güneydeki **Mongonisi'**ye gidiyoruz. Kıyıdaki rıhtımda derinlik az olmalı ki tekneler genelde baştankara olmuşlar. Biz alargada duruyoruz (39°10'945N 020°12'230E). Saat 4'e kadar yüzme ve yemek molası (teknede barbun balığı) veriyoruz.

Sabah gün ısıdığında Kefalonya'da olmayı hedefliyorum. Normalde 10 saatlik yol. Rüzgar 15 knot. Sadece genoayı küçük açıyorum, yavaş gitmeliyiz, aksi takdirde gece karanlığında limana girmek zorunda kalabilirim, hem tehlikeli olur, hem de yer olmaz. Rüzgar geç vakitte iyice yavaşladı. Karanlıkta Fiscardho önlerine geldik, ancak Türkiye'den gelirken yaşadığımız sorunlar nedeniyle durmadan geçiyoruz. İthaki Adası ile Kefalonya Adası arasındaki İthaki Kanalı'nda ilerliyorum, Bu kanal hangi yönden geleceği belli olmayan şiddetli rüzgarı ile meşhurmuş. Oysa şimdi rüzgar hiç yok. Gece yarısından itibaren motorla düşük devirde (1.900 devir/dak) ilerliyoruz. **Kefalonya'**nın merkezi olan Sami ve Ay Eufimia limanının olduğu körfeze geliyoruz. Pilot kitabımız Sami'den ziyade Ay Eufimia'yi tavsiye ediyor. Biz de gün ısıdığında önce **Ay Eufimia'**ye giriyoruz. Kuzey rıhtımı büyük ve yanaşacak boş yer var. Feribot iskelesine yakın kısımda, 3 metre derinliği olan rıhtıma kıçtankara oluyoruz (38°18'179N 020°36'055E).

Ay Eufimia, Kefalonya Adası/Yunanistan

Şehri kolaçan etmek için dışarı çıktığımda yanlış tercih yapmış olduğumuzu anlıyorum. Araba kiralamak için dolanıyorum, sadece bir şirket var. Kiralık araba istiyorum, bir azarlamadıkları kalıyor.

Yüksek sezonmuş, önceden rezervasyon yaptırmamışsak araba bulunmazmış. Sami'de 4-5 şirket varmış, ama orada da bulmak çok zormuş, 3 gün için 200 € isterlermiş. (Kendisi günlüğünü 50 €'ya veriyormuş). Akşam 6'da belki bir tane geri dönüş olacaktı. 5 km kadar uzaklıktaki Sami'ye otobüs bakıyorum. Günde 2-3 tane varmış, biri de sabah 07:15'de kalkıyormuş.

Öğlen yemeğinde teknede pirzola ve patates kızartması var. Rüzgar batıdan bastırıyor ve bizi rıhtıma yaklaştırıyor. Demiri biraz toplayıp gerginleştiriyoruz, fakat yerinden sökülme ihtimaline karşı zorlamak istemiyoruz. Sancaktan bir halat daha bağlıyoruz. Sonra rüzgar doğuya dönüyor, bu sefer ters taraftan bastırıyor. Zaten yanımıza da tekne geldiğinden fazla halatı topluyoruz. Ancak biraz huzursuzuz.

Akşam karşıdaki tavernalardan birine giriyoruz. Kağıt kebabı meşhurmuş, ayrıca ahtapot ızgara ve sardalye istiyoruz. Cacık burada havuçla değil salatalıkla yapıldığından Zeliha beğeniyor. İçki olarak ev şarabı ikram ediyorlar.

Ay Eufimia, Kefalonya Adası/Yunanistan

26 Temmuz 2013 Cuma

Sabah erkenden kalkıyorum ve 07:15 otobüsü ile Sami'ye gidiyorum. Kiralık araba pek yok gibi. Bir şirketteki ofiste kadın şimdi bir şeyler atıştırıyorum, çayımı içeyim, yarım saat sonra gel diyor. Diğer şirkette kadın plakasız külüstürümsü arabayı gösteriyor, akşam 6'dan önce getirmen

lazım diyor. Çayını bitirmiş olan kadına dönüyorum, araba kalmamış, belki biri geri getirecekti ama getirmedi diyor. Kefalonya'yı gezmek pek nasip değilmiş demek ki.

Sami, Kefalonya/Yunanistan

Burada görmek istediğim en önemli yer, üstü çökmüş ve içinde mavi derin bir göl oluşmuş mağara "Melissani Lake". Sami'den 2 km kadar uzakta. Sahilden gezerek yürüyorum. Mağara tahmin ettiğimden küçük, kayıklarla içinde gezdiriyorlar (7 € olan bilet fiyatının içinde). Zeliha'ya telefon ediyorum, taksiye atla gel, Melissani Lake'de seni bekliyorum. Zeliha taksiye binince şoför hemen bir broşür çıkarmış, ikisi de Sami civarında olan Melissani Mağara Gölü ve Drogkarati Mağarası'na götürüyüm, bekleyip geri getireyim 40 € demiş. Sadece Melissani'ye götürmek için 10 € istemiş. Zeliha gelince onunla mağarayı bir kez daha geziyorum. İlk gezdiğimde içeride sadece 5 kişiydik, kayıkçı mağaranın her tarafını gezdirmişti. Şimdi turist otobüsleri geldiğinden içerisi ve kayıklar kalabalık ve biraz kestirmeden dolaştırıyorlar.

Yürüyerek Sami'ye dönüyoruz. Melissani mağarasının aktığı minicik bir göl olan Karamovilos Gölü'nün yanında ve deniz kenarında bir restoran var. Zeliha işte ben burayı işletip burada yaşamak isterdim diyor. (Bir an evvel Türkiye'ye gitmek istediğini düşündüğümde Türkiye'de böyle sevimli bir restoran bulsam orayı işletmek isterdim diye yorumluyorum). Ancak resimde de görüldüğü üzere bu saat yemek için çok erken, o nedenle ara sıra okaliptüs ağaçlarının gölgesinde dinlenerek

Sami'de yat iskelesinin hemen dibindeki restorana giriyoruz.

Melissani Mağara Gölü, Sami, Kefalonya Adası

Turquoise mürettebatı Melissani Mağara Gölü'nde

Karamovilos Gölü, Kefalonya/Yunanistan

Restoranda ben 'Cephalonian Meat Pie', Zeliha 'Beef in Pot' seçiyoruz. Nihayet keyifli bir şey bulmuş oldum yemek için. Keçi etli pilavı kalın bir hamur içine koymuşlar.

Sami, Kefalonya/Yunanistan

Biraz sonra Eufimia'ya otobüs var. Gelirken otobüsün beni indirdiği feribot rıhtımına gidiyorum, ana yolun sokakla kesiştiği köşeden kalkar diyor görevli, oraya gidiyoruz, içeriye biri geliyor, görevli sanıyorum, burada sadece bilet satılır, otobüs feribot iskelesinin oradan kalkar, ama bu saatte yok diyor. Kime inanacağım, feribot iskelesinin girişine gidiyor 10 dakika kadar ağaç altında bekliyoruz. Otobüs gelmiyor, taksiye biniyoruz (13 €), 3 dakika sonra otobüsü önümüzde görüyoruz. Tam komedi, demek ofisin oraya gelmiş ve gitmiş.

Tekneye dönünce hemen 14:45'de yola koyulduk. Hedefimiz Zakynthos Adası. En merak ettiğim ada, kuzeyindeki mavi mağaralar ve kaya oluşumları ile meşhur.

Kefalonya Adası boyunca hava çok sakindi, Yelken, motor ilerledik. Adanın kuytusundan çıkınca rüzgar birden 20 knot'ı aştı. Yelkenleri küçülttük. Rüzgar 30-35°den geliyor, geceye kalmamak için motor, yelken yolumuza devam ettik. Akşam 8 gibi **Zakynthos Adası**'nın kuzeyindeki **Ay Nikolaos** Limanı'na girdik. Limanın hemen önündeki Ay Nikolaos Adası'nın kuzeyinde geniş döküntüler var, karanlığa kalmak tehlikeli olabilirmiş.

Koyun batı yakasında restoranlar var, önünde de rıhtım. Restorandan birisi buraya yanaş diyor, önünde sarı şeritle boyanmış, feribota ait yazıyor. Koyun güney yakasında büyük bir feribot iskelesi, hemen yanında derin bir rıhtım, 2 yelkenli aborda olmuş, arkasında da Liman Polisi binası var. İki

teknenin arasına rıhtıma aborda olacağım. Rüzgar yüksek, sorunlu olacak gibi, telaşlanan 2 teknenin kaptanları hemen yardım ediyorlar, aborda oluyoruz (37°54'119N 020°42'522E). Daha ohh! diyemeden Türk bayrağını gören liman polisi hemen eliyor, evraklar diyor. Evrakları ofisine getireceğim diyorum, gidiyor.

Elimde evrak dosyam ofise gidiyorum. Türk teknesi mi Amerikan teknesi mi diye soruyor. Hoppala! ABD'de kayıtlı, fakat biz sahibi ve mürettebatı Türk'üz diyorum. Adam ne yapacağını bilemiyor, yani ne demek! 3-4 yere telefon ediyor, konuşması yarım saatten fazla sürüyor, her konuşmada geçen Amerikan ve Türk kelimelerinden ne yapacağını hala anlamamış görünüyor. Ben arada kapıya çıkıyor, Zeliha'ya el sallıyorum. Normalde 3-5 dakikayı geçmemesi gereken bir iş için bir saatten fazladır ofisteyim. Sonunda pasaport dahil her evrakın fotokopisini alıyor, yarın saat 16:00 çıkmak üzere transitlog'un giriş-çıkış damgasını vuruyor. 4-5 kere gitmeden önce mutlaka bana uğra, tam çıkış zamanını fax geçeceğim diyor. Sanki haritada görüp söylediğim Pilos Limanı'na gideceğim de!

Bu arada Zeliha denize girmiş (deniz bir liman için çok temiz idi), gelmediğimi görünce buzluktan büyük bir balık çıkarmış, buğulamasını yapmış. Ben etrafı şöyle bir kolaçan ettikten sonra akşam yemeğimizi yedik.

Kuzey rıhtımı, Ay Nikolaos, Zakynthos/Yunanistan

28 Temmuz 2013 Cumartesi

Zeliha hala uyuyor, ben mavi mağaralara giden turlara bakmak için etrafı dolaşıyorum. Turlar 09:30-10:00 gibi, karşıdaki restoranların önünden kalkarmış. 08:40'da Zeliha uyanıyor, kahvaltımızı yapıyor ve saat 10'a gelirken biletimiz elimizde teknenin gelmesini bekliyoruz. Tur Shipwreck Koyu ve Mavi Mağaraları içeriyor, 2 saat sürüyormuş. Koyda ve mağaralarda yüzme molası veriliyormuş. Küçük bir sürat motoru benzeri tekne geliyor. İlk olarak 8-9 mil uzaklıktaki, adanın kuzeybatı tarafında bulunan Shipwreck Koyu'na durmaksızın gidiyor. Süratimiz 20 knot olsa gerek. Shipwreck Koyu, koyun sonunda denize dik inen dağların önündeki kumsal, koyun yan tarafında yer alan mağaraları ile ilginç. Adını aldığı kumsaldaki demir gemi pas içinde, hurdalık, ama buraya hava veriyor ve muhtemelen buranın meşhur olmasını sağlamış.

Shipwreck Koyu, Zakynthos/Yunanistan

Bizim tekne küçük olduğundan önden kumsala oturup yolcularını indiriyor. Büyük tekneler ki biri tarihi korsan gemisi havasında güzel bir gemi idi, açıkta demirliyorlar. Ben hemen denize giriyor ve büyükçe bir mağaraya yüzüyorum. Mağaranın 50 metre kadar açığında dip kumsal ve yelkenli birkaç tekne demir atmış. Gerçi dipte kayalıklar var, ama deniz nispeten berrak olduğundan kumsala demir atmak mümkün. Ancak kötü havada bu koya güvenilmez, koca gemiyi kıyıya vurduğuna göre!

Dönüşte deniz biraz dalgalı, küçük tekne hızla yol alırken bazıları, Zeliha gibi, rahatsız oluyor. Ancak

küçük teknenin avantajı çeşitli mağaralara girmesi ve kaya oluşumlarının arasından geçmesi ile çok avantajlı hale geliyor.

Blue Caves, Zakynthos/Greece

Dönüşte genç kaptan mağarada yüzme molası verme taraftarı değil gibi. 5 dakika yüzme molası vereyim mi diyor, hemen denize atlıyorum, doğrudan mağaranın içine yüzüyorum.

Öğle yemeğini teknede yedikten sonra limandan ayrılacağız, Liman Polisi'ne gidiyorum, kapı kapalı. Bir kağıda "Turquoise 14:00'de Limandan ayrılıyor" diye bir not yazıp kapının altından atıyorum ve yola koyuluyoruz.

Zakynthos Adası'nın merkezi olan **Zakhintos'a** 16:30 gibi varıyoruz. Kuzeydoğu rıhtımında bir teknelik yer var, onu da görevlinin işaret ettiği üzere önümüzdeki tekne yanaşıyor. O sırada bir tekne ayrılıyor, biz de oraya yanaşıyoruz (37°47'108N 020°54'085E). Görevli geliyor, su elektrik lazım mı soruyor, suya evet, fakat su hortumumuz o kadar uzaktan almaya elverişli

değil diyorum. 25 € istiyor, veriyorum. Adam hortumu yanımdaki büyük yelkenliden alırsın diyor ve alındı belgesi vermeden motoruna atlayıp uzaklaşıyor.

Zakinthos, Zakynthos Adası/Yunanistan

Yandaki büyük İtalyan yelkenlisindeki genç birkaç Türkçe kelime biliyor, Marmaris Yat Marina'da kıslamış. Hortumunu alıp tekneyi yıkıyorum. Mini tanker geliyor, 100 litre (140 €) dizel alıyorum.

Akşama sahil boyunca yürüyüşe çıkıyoruz. Kıyıda faytonlar var, Zeliha birinin resmini çekince adam hemen yapışmaya çalışıyor. "Historical Church of Virgin Mary Faneromeni" kilisesine gidiyoruz. Dönüş yolunda sahilde sempatik bir İspanyol restoranına giriyoruz. Menü kişi başına 7,5 € yazıyor, iki kişilik paella menü istersen 5 € fark veriliyor. Hemen herkes bizim gibi paella seçmiş, birkaç da meze alıyoruz. Bu paella İspanya'dakiler kadar olmazsa da kesinlikle İngiltere'de yediğimizden çok daha iyi. Buraya tekrar gelirim kesinlikle tekrar bu restoranda paella yerim.

Paella, Zakynthos, Zakynthos Adası/Yunanistan

28 Temmuz 2013 Cumartesi

Sabah sahilde balık bulabilme ümidiyle balıkçı teknelerine ayrılan yere gidiyorum. Tüm balıkçılar sanırım bir tekneye balığını vermiş, hepsi aynı yerden satılıyor, fakat benim için işe yarar balık büyük balık yok. Hemen kaldırıma sepetlerini koymuş olan yaşlı amcadan sebzeler alıyor ve 5-6 kg sebze, meyve için 10 € ödüyorum.

Tekneye dönüp elimdekileri bırakıyorum. Kaleye çıkacağım, Zeliha rahatsız, zaten yürümek istemez, yarım litrelik su alıyorum, harita yok, fakat görünen köy kılavuz istemez misali yukarı doğru yürüyorum. Yarım saat sonra kendimi tepede buluyorum. Aşağısının manzarası güzel.

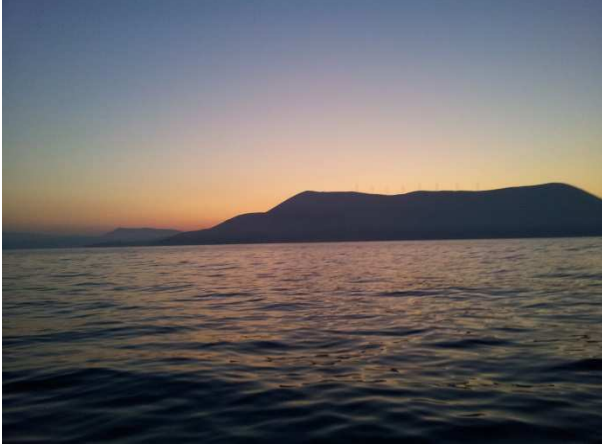
Zakinthos, Zakynthos Adası/Yunanistan

Tekneye döndüğümde Zeliha başka bir kabak poşeti daha buluyor, yanlışlık olmuş olmalı, fiyat farkını vermek için yaşlı amcaya gidiyorum, fakat gitmiş. Markete giriyorum, patlıcan, kapak fiyatı 1 €'nın altında, oysa amca bana 1,5-2 €/kg fiyatı ile satmıştı. O halde vicdan azabı çekmeden kabakları pişirip yiyebiliriz.

Bugünlerde hava sıcak, nem oranı da yüksek, terliyoruz. Neyse ki suyumuz var (Hortumumuz sadece teknenin arkasına kadar yetiştiriyor). Terledikçe teknenin arkasında duş alıyoruz. Yanımıza bir Fransız tekne yanaşiyor. U defa biz hortumumuzu ona veriyoruz.

Bugünkü hedefimiz Mora Yarımadası'nın batısındaki Methoni. 71 nm yolumuz var, sabah 6'dan önce varmamalıyız. Akşam 5-6 gibi çıkarız

diyorduk, fakat sıcaktan bunaldığımız için 15:30'da yola çıkıyoruz. Hızımız 5 knot'u aşmamalı, ona göre yavaşça gidiyoruz. İlk 3 saat küçük yelken açarak, sonrasında da rüzgar tamamen kesildiğinden düşük devirde motor açarak ilerledik. Hava sakin olduğundan bu gece Zeliha bir saat kadar havuzlukta nöbet tuttu, ben kestirdim.

Navarinou Körfezi'nde gün doğumu/Yunanistan

30 Temmuz 2013 Pazartesi günü sabah 7 gibi Türk Kulesi ve Venedik Kalesi ile meşhur olan **Methoni** Koyu'na giriyoruz. Burası gerçekten de (benim için) muhteşem, her yönden aynı görüntüyü veren Türk Kulesi müthiş sevimli bir hava katmış Methoni'ye.

Türk Kulesi, Methoni, Mora Yarımadası/Yunanistan

Oldukça büyük olan Methoni Koyu'nu kalabalık. 25 tekne alargada. Mendirekten ve kıydan uzağa 5 metre kum zemine 20 metre demir bırakıyoruz (36°48'910N 021°42'655E).

Deniz güzel, kıyı kumsal. Restoranın önündeki iskeleye derinliği az olan tekneler yanaşabilir.

Yarımada üzerinde büyük bir Venedik Kalesi, ucunda da köprü ile kaleye bağlı Osmanlı Kulesi bulunuyor. Kaleden sonra günümüz şehri başlıyor. Kıyıda restoranlar ve konaklama tesisleri var. Yüzerek kıyıya, Venedik Kalesi'nin şehirle birleştiği yerde kumsala çıkıyorum. Kumsal boyunca kale dibinden yürüyorum, daha mendireğe varmadan, inşaat kamyonu kıyıyı kapamış, hemen arkası taşlık alan, çıplak ayakla yürüyemem. Dönüyorum, kıyıda restoranın arkasında otel var, yanından geçerek kale kapısından giriyorum. İçerisi çok büyük, yerler taş ve sıcak. En iyisi tarın sabah botla, ya da deniz ayakkabısı giyerek yüzüp buralara gelmek ve kaleyi ve mümkünse Osmanlı Kulesi'ni gezmek. Yüzerek tekneye dönüyorum.

Öğlen kabak mücver, kabak kızartma, sarımsaklı yoğurt gibi kabağımızı taze iken bitirmeye yönelik yemekler yedik. Deniz güzel olduğundan birkaç kez daha denize girdik.

Methoni/Yunanistan

Methoni çok sevimli, yarın burada kalmayı istiyordum, ancak kalırsak sonraki gün hava sertleşecek. Sabah erkenden gitmeye karar veriyoruz. Kale içinde yürümek nasip olursa bir başka bahara!

31 Temmuz 2013 Çarşamba

Sabah 6'da Methoni'den ayrılıyor. Yelken açıp kahvaltımızı yapıyoruz. Bir saat sonra rüzgar kesiliyor. 12 saat motorla gideceğiz.

08:30'da hemen kuzeyimizde, haritada görünmeyen dinazor biçimli biri adacık, üçü kayalık bir oluşum var, iyi ki gece geçmemişiz, belki yolu uzatmamak için haritada 1 mil uzunluğunda görünen mavi alanın üzerinden geçmek isteyebilirdik. Gece radarı açmanın bir diğer faydası da haritada atlanmış olan kayacakları görmek olabilirmiş.

Mataban/Yunanistan

Mora (Peleponnes) Yarımadası'ndaki Mataban Burnu (Ak Tainaro) bir sonraki Ak Maleas ile birlikte denizcilerin korkulu rüyası. Yüksek dağlardan inen sert rüzgarlar ve akıntılar denizi karıştırmış, geçmişte sadece yelkenle seyir yapan bir çok geminin batmasına neden olmuş. O nedenle Yunan denizciler arasında bu iki burundan da en az 10 mil açıktan geçilmesi gerekir diye bir laf dolaşmış. Biz geçerken deniz sakindi, motorla gittiğimizden yolumuzu uzatmadan yakınından geçtik. (Not: Buradan geçerken hava sakın olsa bile çok dikkatli olmak gerekirmiş, çünkü hava aniden patlayabilirmiş).

Kythira Adası'nın kuzeyindeki küçük **Elafonisos** Adası'nın güneyindeki **Ormos Sarakiniko**'ya akşam 7'ye doğru girdik. Körfezin doğu yakasına yakın yerde 5 metre derinlikteki kuma 30 metre demir bıraktım (36°28'209N 022°58'541E). Koyda biz geldiğimizde sadece 4 tekne vardı. Gece rüzgar 25-30 knota çıkacak. Hemen denize giriyor ve demiri

kontrol ediyorum, sonra sahile çıkıyorum. Sahil geniş kumsal, plaj ve kamping yeri. Restoran ve diğer yerleşim epey uzakta. Akşama doğru hem bizim koyda, hem de ince bir kumsal ile ayrılmış diğer koyda tekneler çoğalıyor. Burası Ege Denizi'ne açılacak tekneler için rüzgarın dinmesini bekleme yeri.

Akşam ben denizdeyken ve yüzüp karada etrafı kolaçan ederken Zeliha etli, dereotlu pilav pişirmiş. Methoni'de de karaya çıkmadığımızdan ekmeğimiz azaldı. O nedenle nihayet pilav yiyebileceğim.

Ormos Sarakiniko, Elafonisos Adası/Yunanistan

Sabah kalktığımızda akülerin doluluk oranı %100 idi. Bunu ilk defa görüyoruz. Demek ki sürekli sert rüzgarda rüzgardan enerji üretimimiz fena değilmiş. Demir yerinde rüzgar 33 knota kadar çıkıyor. Karadan esmesi dolayısıyla denizde kuzucuklar olmasına rağmen rahatsız edici değil. Ancak kahvaltımızı içeride yapmak zorunda kalıyoruz. Bugün denize giremiyoruz. Bu rüzgar bizi açığa bile sürükler! Sadece yıkanmak için teknenin merdiveninden uzaklaşmadan denize girip çıkıyoruz. Bu koyda rüzgarın dinmesini bekleyeceğiz.

2 Ağustos 2013 Cuma

Gece boyunca rüzgar hafiflemişti. Sabah 7'de akülerin doluluk oranı %93,3 idi. Demek ki rüzgar gülümüz hiç üretim yapamamıştı. Oysa sabah rüzgar yeniden şiddetlendi. Hava durumuna göre

akşama doğru rüzgar Ak Maleas önlerinde 15 knota düşecek, Ege'de ise 20-25 knot olacak. Sadece Girit'in kuzeyinde rüzgar hafif (15 knot) görünüyor.

Bugün yüzüyoruz. Zeliha yolda yemek için kısır yapıyor. Dalga nedeniyle yolda rahat yemek yenmeyeceği için, kolay soğuk yenebilir bir şeyler gerektiğini düşünmüş. Bu akşam yola çıkacağız, rotamız belli değil. Ak Maleas burnunu geçtikten sonra rüzgarın durumuna göre karar vereceğiz. İlk düşüncemiz kuzeydeki Milos Adası veya güneyde Girit.

Hava kararmadan Ak Maleas'ı geçmek için akşam 5'de yola çıkıyoruz. 3 saat kadar motor, yelken gidiyoruz. Burnun açıklarında Pendik Ro-Ro gemisi ile karşılaştık, telsizle denizin durumunu sordum, 5-7 bofor esiyor, deniz iyi diyorlar. Motoru kapıyoruz. Rüzgar 15 knot mertebesinde, yön itibariyle los Adası'na yönelmek en iyisi görünüyor. Zeliha los'u beğendiğini, tekrar görmekten hoşlanacağını söylemişti. Biraz da bu sözleri hatırladığımdan, rüzgarı 50-80°lik açı ile alarak los'a yöneldim. Gece boyunca yelkenler biraz küçük olarak hızımızı 5 knot civarında koruyorum. Sabaha karşı 5'e doğru rüzgarın hızı artıyor, hızımız da 7-8 knot'a çıkıyor. Zeliha bu gece havuzlukta uyudu. Öğlen ve akşam yemeklerinde olduğu gibi, kahvaltı için de masayı kurmadık. Zeliha tabaklara bir şeyler koyup getiriyor.

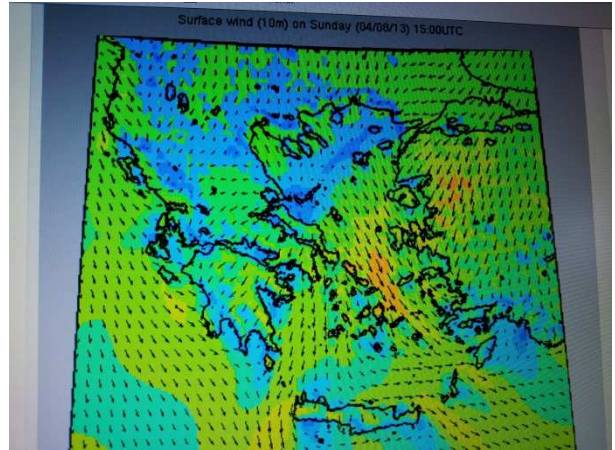
Öğlen Folegandros Adası'nın açıklarında rüzgarın hızı 25 knota çıkıyor, yelkenleri çok küçültüyoruz. Sonrasında rüzgarın yönü sürekli değiştiğinden yelkenleri indiriyor ve motorla **Port los**'a gidiyoruz. Pilot kitapta korunaklı olduğu söylenen Port los'un içinde rüzgar 25 knot. Nispeten korunaklı, tonozun olduğu doğu rıhtımı dolu, sahil güvenlik güney iskeleye yanaş diyor. Demir atmak gerekli, fakat kuzeyden gelen rüzgara tamamen açık ve çok dalgalı, bir tane bile tekne yanaşmamış, yanaşmayı denesek bile yardım edecek kimse yok. Tekneyi limanın içinde idare etmesi bile çok zor. Gelirken alternatif demir yeri olarak gözlemlemiştim. Port los'un bulunduğu

körfezin hemen güneyinde kuzeye kapalı bir koyda birkaç tekne alargada duruyordu. **Ormos Milopotamou**'da sığınacak birkaç küçük koy ve pilot kitapta tavsiye edilen bir büyük koy var. Yola çıkmamızdan 23 saat 45 dakika sonra plajın önüne 8 metre derinliğe 40 metre demir atıp alargada duruyoruz (36°42'761N 025°17'461E). Aslında 19 saati sadece yelkenle yaptığımız bu seyir, son birkaç saat hariç, beklentimizden çok daha rahat geçmiş oldu. Koy şiddetli soluğan alıyor, fakat ciddi deniz yapmıyor. Akşama teknede balık, salata var.

Ormos Milopotamou, los Adası/Yunanistan

Adalar arasında seyir yaparken internete erişememe ihtimaline karşın, hava durumu haritalarının fotoğrafını çekiyoruz. Yarın Kalimnos'a gitmek istememize rağmen los-Kalimnos arasında rüzgar 7 bofor olacağından daha güneydeki Astipalaia Adası'na gitmeye karar veriyoruz.

Poseidon System hava tahmin haritası/Yunanistan

4 Ağustos 2013 Pazar

Sabah 7'de Astipalaia'ya yola çıkıyoruz. Rüzgar 15 knot ve arkadan geliyor. Yelken açtık ve kahvaltımızı yaptık. Adanın kuytusundan çıkınca rüzgar oturdu, 60°'lik açı ile aldığımız rüzgarla yelkenler tam açık 8 knot hızla gidiyorduk ki fazla uzun sürmedi. 4 saatlik bir yelkenden sonra rüzgar iyice hafifledi, biz de geç kalmamak için motor açtık.

Ege Denizi, los'danAstipalaia'ya giderken

17:30'da **Skala Astipalaia** Limanı'na vardık. Limanda yer var, rüzgar olduğundan hızla kıçtan kara olduk (36°32'873N 026°21'283E). Bu arada 3 metre derinliğe 50 metre demir attığımızı fark etmiş oldum. Sonra sertleşen rüzgarda faydasını göreceğiz.

Skala, Astipalaia Adası/Yunanistan

Sahilde Hırvatistan'dan bu yana ilk kez bir Türk teknesi görüyoruz. Su adamına (water man) telefon etmiş. Yarım saat sonra geldi. Su kutuları çalışmıyormuş, uzaktaki çalışan bir kutudan uzun

hortum çekiyor, daha 3 kişi sırada deyip bekliyor. Hoppala normalde parayı (5 €) verince suyu bağlayıp gitmesi lazım. Hemen azalan su depomuzu dolduruyor, hızla da tuz içinde kalmış tekneye su tutup yıkıyorum. Yakıt tankeri geliyor. 92 litre (130 €) yakıt alıyorum. İlk geldiğimde balık aldığım balıkçı teknesine gidiyorum. Yenebilecek tekir var, kilosu 15 €. 1,5 kg kadar alıyorum.

Akşam 7 gibi yürüyerek Chora'ya çıkıyoruz. İlk geldiğimizde sezona hazırlık restorasyonları yapılan meydan sezona girmiş, kalabalık. Kaleye kadar yürüyoruz ve sonrasında sahilde deniz kenarında yemek üzere aşağıya iniyoruz.

Kale, Chora, Astipalaia Adası/Yunanistan

Akşam yemeğinde sahildeki restoranda diğer tekneciler de var. Zeliha kılıç balığı, ben ızgara ahtapot istiyorum. Garson kız ızgara kalamarı tavsiye ediyor. Peki! Yandaki masada Avustralyalı ve İsviçreli var. Bana ahtapot ızgara güzel mi diyor, daha başlamadım, kesip bir çatal uzatıyorum. Biraz sertmiş ama idare eder.

Garson kız geliyor, her şey yolunda mı diye soruyor yan masaya, adam muzip, arkadaşını göstererek hala uğraşıyor diyor. Onlar da ahtapot istemiş, ama kalamar gelmiş. Her neyse ben yemekten memnunum. En lezizi de önden gelen kömür ateşinde kızartılmış kekikli, zeytinyağlı ekmek idi.

5 Ağustos Pazartesi gününü burada geçireceğiz. Biraz dinlenmeye ihtiyacımız var. Sabah Zeliha'yı yandaki Fransız teknesi ile konuşurken buluyorum. Limanın dışında duran arkadaşı ona aborda

olacaktıymış, demirine dokunmadan sizi yana alalım diyor. Rüzgar sert esiyor, adam yanaşırken bize çarpabilir. Benim diğer tarafıma yanaşsın diyorum, yok büyük olduğundan demir atamazmış da onun için aborda olması gerekiyormuş. Benim tecrübelerim bu türlü iyilik yapma diyor, ama neyse bir kerelik daha yapayım. Bekliyorum, gelen giden yok. Zeliha ile alışverişe gidiyoruz. Set üstünde fırın var. 1 kg tuzlu kurabiye istiyorum, kadın çok fazla olur diyor, sonunda 1 kilo tuzlu, yarım kilo da tatlı kurabiye almaya ikna ediyorum. 3-4 tane ekmek kalmış, Zeliha'ya ekmek alalım mı deyince, bu defa yaşlı kadın ekmek, siz Türk müsünüz anlamında bir şey söylüyor. Zeliha'yı tutup fırının olduğu bölmeye götürüyor. Bir resim asılı, Süleyman diyor, Zeliha yok o Malkoçoğlu diyor. Kadın aktörü çok beğenirmiş, Türkçe çok güzel diyor.

Set üstündeki fırından çıktığımda Fransız ile benim tekne arasına yanaşmaya çalışan bir tekne görüyorum, belli ki çok acemiler, bu sert rüzgarda yanaşması mucize olur. Zeliha'yı bırakıp hemen tekneye koşuyorum. Neyse ki teknede kalabalıklarmış, ben gidene kadar 4-5 kişi üzerimize düşen teknenin zarar vermemesi için ellerinde usturmaçalar ile cebelleşir buluyorum. Bir de demirimize takılmışlar ne yapacaklarını bilemiyorlar. O sırada Zeliha da yetişti. Hemen zinciri boşaltıp adamın kurtulmasını sağlıyoruz. Yanımızın yanında 2 teknelik geniş boş alan var, ancak oraya da yanaşmaları çok uzun sürüyor. Demiri de tutmamış, yanındaki katamarana yaslanıyor. Birkaç deneme daha yapıp emniyetle yanaşıyor. Sonradan Kıbrıs bayraklı teknenin kaptanı elinde 2 bira kutusu ile geliyor, rahatsızlık verdiğimiz için özür dilerim diyor ve biraları uzatıyor, almazsam ayıp olur. Akşam 5 gibi bir başka tekne geliyor, adamın yanaşmasından belli, bu rüzgarda sanki araba yanaştırıyor gibi, sorunsuz. Hemen eşi ve 12 yaşlarındaki çocuğu tekneyi kıyıdakilerin yardımı ile sabitliyorlar. Helal olsun bak, çocuğu bile denizci yetiştirmişler diyorum Zeliha'ya ki merdivenden uykulu gözlerle bir çocuk çıkıyor, etrafa bakıyor ve hemen geri

iniyor. Bu da bizimki gibi, bilgisayarçı galiba! Demek ki çocuğun içinde de olacak... Biraz sonra Fransız geliyor, buradan çıkarmışsınız, arkadaşım bana aborda olacak diyor. Adam umursamıyor bile. Sabah 09:30'da gelecek olan arkadaşı akşam 6'da mı geliyormuş. Komiklik mi, ukalalık mı?

İskele tarafımdaki tekne rüzgar bastırınca arkadan iskeleye çarpıyor. Sabah sahiplerini uyarmıştım, demirinizde sorun var, iskeleye çarpmak üzeresiniz diye, ama adamlar yine de teknelerini bırakıp gitmişler. Katamarandaki siyahi genç kadın kocaman bir balon usturmaça ile teknenin hasar görmesini engellemeye çalışıyor. 3 erkek geliyor, kadına teşekkür ediyor, hiç umurlarında olmadan teknelerine binip gidiyorlar.

18 yaşlarında bir Port Police (liman polisi) gelmiş, tüm teknedekileri fırçalıyor, neden Port Police binasına gelip işlemlerinizi yaptırmadınız diye. Tüm tekneciler gidiyoruz. Tekneciler arasında konuşuluyor, Nisiros Adası gidilmeye değer, yanardağ görülmeli. Sıra bana gelince yarın sabah Kalimnos'a gideceğim diyorum. Çıkış damgasını basmıyor. Sabah 10-11'den önce gelme diyor, uyuyor olabilirlermiş. Genç arkadaş heyecanlı, kuralları diğerlerinin aksine tam uygulamaya çalışıyor da sabah kaçta çıkacağımı niçin o belirlemek durumunda kalıyor anlamıyorum! Oysa genelde sabah çıkacaksam transitlog'da giriş-çıkış damgasını ya aynı anda basarlar ya da bir önceki öğleden sonra gel derlerdi. Neyse memlekete yaklaştık, şimdi bunlarla papaz olmayalım.

Astipalaia'dan Leros'a giderken

6 Ağustos 2013 Salı

Sabah 09:30 gibi Zeliha annesine telefon ediyor. Didim'delermiş. ABD'ye gitmeden önce ailesini görmek oldukça bozulan moralini düzeltebilir.

Sabah liman polisine 10 € vergimi ödeyip, çıkış damgamı bastırdıktan sonra 10:20 gibi yola koyuluyoruz. Rotamızı Leros'a çeviriyoruz. Rüzgar hızı 15-20 knot, açısı 40-60° arasında, genelde iyi bir yelken seyri yapıyoruz. 18:20'de **Leros Adası**'nın güneyindeki **Xerocambos Koyu**'na 7,5 metre derinliğe 38 metre zincir bırakıyorum (37°06'39N 026°52'32E).

Ormos Xerocambos, Leros Adası/Yunanistan

Koy oldukça büyük, karşısı kumsal. Rüzgar 15-20 knot, kuzeyli. Demir kuma iyi gömülmüş.

7 Ağustos 2013 Çarşamba

08:50'de Didim'e gitmek üzere yola koyuluyoruz. Rüzgar 12-13 knot, açısı 40-60° arasında. 2 yelken de tam açık, hızımız 6-7 knot. 13:30'da **Didim D-Marin**'e bağlanıyoruz (37°20'19N 027°15'749E). Yanaşırken palamar botundaki bir görevli tekneye atlıyor, tonoz halatını sabitliyor, karadaki 2 kişi de halatlarımızı alıyor. Türkiye marinalarında neredeyse standart olan bu hizmeti özlemişiz. 2,5 aydır hiçbir yerde, marinalar dahil palamar botu gelip de bağlanmamıza yardım etmemişti. Eh, biraz da rahatlık olsun.

Didim D-Marin/Türkiye

Zeliha hem Türkiye'ye ulaştığı hem de ailesini gördüğü için psikolojik olarak oldukça rahatlıyor.

Turquoise Türkiye'ye hoş geldi

8 Ağustos 2013 Perşembe

Aile ile hasret giderdikten sonra 22:50'de Kalimnos'a gitmek üzere yola koyuluyoruz. Yine genelde yelken seyri yapıyoruz, ancak sabah gün ışığında limana girebilmek için sadece tam açık olan genoa ile yavaşça gidiyoruz.

Sabah 7 gibi **Kalimnos**'un Kuzeybatı rıhtımına kıçtankara oluyoruz (36°57'053N 026°59'186E). Alış verişe çıkıyorum, kahvaltıdan sonra Liman Başkanlığı'na gidiyorum. Görevli polis gümrük alt katta diyor, aşağıya iniyorum ülkeye giriş-çıkış işlemleri bu adadan yapılmıyormuş, Kos'a ya da Rodos'a git diyor. Vathi'ye gidip kalamar köfte yiyecektik. Ancak Kos veya Rodos'a gitmek istemiyorum, orada gümrük işlemleri çok uzun, yanaşacak yer bulma sorunu gibi uzun süredir

şikayetler duyuyorum. Simi'ye gitmek en iyisi, orada işlemleri kendim kısa sürede halledebiliyorum.

Kalimnos, Kalimnos Adası/Yunanistan

Kalamar köfteden vazgeçip Nisiros Adası'na gitmek üzere yola çıkıyoruz. Limandan çıkınca güneyli rüzgar kafaya yakın geliyor, motorla gitmek zorunda kalacağız, kısa süre sonra karar değiştirip rotamızı yelken yaparak gidebileceğimiz Akyar'lara çeviriyoruz. Halimden memnunum. Ege'ye çıkana kadar çoğunlukla motor seyri yapmak zorunda kalırken, bu denizde büyük çoğunlukla yelken yapabiliyoruz. Saat öğlen 2'ye gelirken **Akyarlar, Meteoroloji Koyu**'na 5 metreye 35 metre zincir bırakıyorum (36°57'800N 027°16'658E). Hava sert ve bu koyda genelde geceleme için fazla tekne olmuyor. Yazlık evimizin bulunduğu Rüyakent'in plajına 200 metre uzaklıktayız, fakat eve gitmiyoruz, teknede kalıyoruz.

Rüyakent Önü, Meteoroloji Koyu/Türkiye

10 Ağustos 2013 Cumartesi

Sabah 7'de Rüyakent'den ayrılıyor, hedefimiz Nisiros Adası. Kos Adası'nın kuytusuna girene kadar yelken yapıyoruz. Aşağıya inerken rüzgar engelleniyor, motorla seyir yapıyoruz. Kos Adası'nın sonlarına doğru rüzgar hızlanıyor. **Nisiros**'un ana limanı Mandraki bizim gibi yatlarla kapalı, ticari teknelere açık. Hemen 2 mil doğusundaki **Pali** Limanı'ndaki kuzey girişi kapatılmış, kuzeydeki mendirek uzatılmış, giriş doğudan verilmiş. Güney rıhtımı derinleştirilmiş. Böylece içerisinde deniz kirliliği oluşmuş, ancak hakim rüzgara kapanmış. Güney rıhtımındaki Captain House Restoranının önüne 12:15'de kıçtan kara oluyoruz (36°37'114N 027°10'275E).

Pali, Nisiros Adası/Yunanistan

Eagles Nest isimli şirketten bir araba kiralityorum. Oldukça külüstür çıkıyor, fakat Türkçe gezilecek yerler hakkında bir sayfa yazı, İngilizce ve Yunanca broşürler veriyor ve harita üzerinde nerelere gitmemiz gerektiğini işaretliyor. Bu servisi arabasından çok daha değerli geliyor bize.

Nisiros beklediğimizden daha ilginç ve güzel bir adaymış. İyi ki Kalimnos'da işlerimizi halledememişiz de buraya gelmişiz.

Arabaya atlıyoruz. Önce Emboreios köyüne gidiyoruz. Köyün girişine yakın doğal bir sauna var. Küçük bir mağara, içerisi çok sıcak. Bu ada volkanik olduğundan bu mağaracık doğal olarak sıcak. Aslında Nisiros Adası tamamen bir volkan krateri görünümünde. Biraz açıktan bakılınca adanın kenarları yüksek, ortası çökük bir krater

şeklini binlerce yıllık oluşumdan sonra almış. Bu haliyle Ege'nin en önemli volkanik adası.

Krater, Nisiros Adası/Yunanistan

İkinci durak olarak adanın ortasındaki krater bölgesine gidiyoruz. Arabamızı park edince hemen aşağıda büyük bir krater görüyoruz. Şimdi tur otobüsleri nedeniyle kalabalık. Daha sonra kratere ineceğiz. Önce bize tavsiye edildiği gibi küçük patikadan yukarıya doğru, kimsenin gitmediği, fakat dağ yürüyüşü parkurunun işaretlerinin olduğu diğer kraterlere doğru yürüyoruz. Manzara biraz hilkat garibesi gibi. İlk tepenin arkasına geçince diğer kraterleri görüyoruz. Burada aşağıya yürüyüş patikaları yapılmamış. İnsan kendini neredeyse uzaydaymış, başka bir gezegendeymiş gibi hissediyor.

Kraterler Bölgesi, Nisiros Adası/Yunanistan

Çok rüzgar var, insanı neredeyse kratere itecek kadar. Fazla ilerlemiyoruz. Ortada sakince duran kratere iniyoruz. Hala yarıklardan su buharı (yoksa gaz mı) çıkıyor. Neredeyse görünür, görünmez kadar az buhara elimi yaklaştırdım sanki ocağın

üzerine tutmuşum gibi yanıyor, refleksle hemen geri çekiliyorum.

Yukarıdaki tepede bir köy görünüyor. Bir zamanlar Yunanistan'ın en güzel köyü seçilmiş Nikia Köyü'ne gideceğiz. Ancak önce zirvede, köyün hemen üstünde yer alan kiliseye, dik yokuş, fakat bakımlı asfalt yoldan geçerek çıkıyoruz. Buranın manzarası güzeldi, çevre adalar, Türkiye görünürmüş, fakat bugün hava biraz puslu olduğundan görüş mesafesi iyi değil.

Nikia, Nisiros Adası/Yunanistan

Araba yolu olmayan Nikia'nın girişindeki otoparka park edip yukarıdaki beyaz kiliseyi geziyoruz ve hemen altındaki meydandaki kafeye oturup sütlaç yiyoruz. Turistik broşürde bu meydan ve kilise muhteşem görünüyor, fakat gerçek hayatta hem daha küçük hem de güzel olmakla birlikte resimdeki kadar etkileyici değil.

Saat 16:30 gibi döndüğümüzde Volkan Müzesi'nin kapanmış olduğunu görüyoruz. Artık yarın geliriz deyip adanın merkezi olan Mandraki'ye gidiyoruz. Mandraki turistik açıdan Pali'ye göre daha sevimli. Sahildeki bir bölüm Mikanos'daki Küçük Venedik'i anımsatıyor. Biraz daha ilerideki küçük tepede tarihi manastır görünüyor. Önce yolumuza devam edip sahildeki volkanik oluşumların olduğu sahil boyunca yürüyor, sonra geri dönüp ara sokaklardan geçerek yukarıdaki manastıra çıkıyoruz. Kilisesi kapalı imiş, ancak manzarası güzel.

Mandraki, Nisiros Adası/Yunanistan

Hediyelik eşya mağazasından birşeyler alıp Pali'ye dönüyoruz. Teknemizin hemen karşısındaki Captain's House'da akşam yemeğimizi yiyoruz.

11 Ağustos Pazar günü sabah 08:30'da kalktık. Kahvaltı sonrası 10 gibi, dün gezemediğimiz müzeyi gezmek üzere Nikia'ya gittik. 20 dakika sonra müzede idik. Küçük bir müze, volkan oluşumları anlatılıyor, volkanik kaya parçaları sergileniyor. Çıkışta da videoda Nisiros Adası'nın oluşumu anlatılıyor. Müzeden sonra hemen karşıdaki Balkony Restaurant'da volkan tatlısı yiyoruz.

Volkan Tatlısı, Nikia, Nisiros Adası/Yunanistan

Adanın tek benzincisi Mandraki yolunda. Adanın eski kaplıcası Loutra'yı geçip tekrar Mandraki'ye uğruyoruz. Dönüşte 17 €'luk benzin alıyoruz (arabayı 35 €'ya kiralamıştım) ve Pali'nin 2 km kadar uzağındaki büyük taş binanın olduğu yere gidiyoruz. Tamamlanmamış veya terkedilmiş gibi duran büyük bir kaplıca binası imiş. Arabayı teslim

ediyor ve günün kalan zamanını teknede dinlenerek geçiriyoruz. Yarın Tilos'a gideceğiz.

12 Ağustos 2013 Pazartesi

Sabah 8 gibi **Tilos'un Livadia** limanına gitmek üzere Nisiros Adası'ndan ayrılıyor. Rüzgar arkadan 15 knot civarında esiyor. Sadece genoa açık ilerliyoruz. GPS bu seyrinde tamamen sapıyor. Tilosu geçmiş görünüyoruz, oysa gündüz gözüyle görüyorum, daha 2 saatlik yolumuz var. Gece olsa insan şaşırabilir. Neyse ki Android telefonumuzdaki Navionics yine doğruyu gösteriyor. 12:00 gibi Livadia önlerine geliyoruz. Minik limanda mendireğin iç tarafında yine aynı feribot duruyor. Rüzgar 10 knot'dan fazla. Daha önce cesaret edemediğimiz batı rıhtımındaki boş yere yanaşmaya çalışacağız. Zaten minik olan limanda feribot da alanı daralttığından rüzgarda içeride manevra yapmak çok zor oluyor. Zor da olsa batı rıhtımına iki tekne arasına kıçtankara oluyoruz (36°25'018N 027°23'133E).

Livadia, Tilos Adası/Yunanistan

Hava çok sıcak. Öğlen Zeliha domates soslu peynirli makarna pişiriyor. Yemekten sonra sahil boyunca yürüyüş yapıyoruz. Sahil taşlık plaj. Zeliha yüzüyor, sonra tekneye dönüyoruz. Limandaki katamaran feribot ayrılınca, bir grup kiralık tekne geliyor. Liman içine bağlanmaları için tur lideri uğraşıyor. Astipalaia'da bize sorun yaşatan Kıbrıs'lı feribotun arkasına yanaşıp iskelede aborda olmuş. Onu rıhtımdan uzaklaştırıp, çıkan feribotun yerine de 3 sıra 2-3'erli tekneleri aborda ediyorlar. Bu

arada, son zamanlarda biraz moda olan dingi bot görünümlü, bir kamaralı, fakat arkasında 2x250 beygir gücü kuvvetinde devasa bir çift motorlu tekne geliyor. Yanımızdaki Fransız tekne ile aramızda bir boşluk var, baştankara ol, bize aborda olabilirsin diyorum, Fransız burası dar diye çocuğa bağılıyor. Bir genç çift, 20'li yaşlarında, belli ki babası zengin. Atina'dan geliyorlarmış Yunanlı gençler. Sakin havada 50-55 knot hız yapabiliyorum diyor. Akşam 6'dan sonra mendireğin dışına büyük bir feribot geliyor. O da gittikten sonra kalan tekneler mendireğin dışına kıçtankara oluyorlar. Böylece minicik limana 25'den fazla tekne bağlanmış oluyor.

Akşam köyün merkezinde bir restorana gidiyoruz ve günün spesiyalitelerinden alıyoruz. Zeliha kendine bağcıklı bir şapka alıyor, bağciksızların hepsini daha önce seyir halindeyken rüzgarda uçurmuştu.

13 Ağustos 2013 Salı

Çıkış işlemleri için Simi'ye gideceğiz. Arkadaşlardan aldığımız haberlere göre bayramda liman o kadar doluymuş ki, limanı kapamışlar. O nedenle bayram sonunu bekledik. Şimdi de erkenden yola çıkıp liman dolmadan yer bulmak istiyoruz.

2 saat kadar yelken yaptıktan sonra rüzgar kesiliyor, motorla adanın batısından kuzeye doğru çıkıyoruz. Simi'ye giriş yapacağımız daracık tehlikeli boğazda 4 tekne alargada durmuş yüzme molası vermişler. Pes doğrusu, tekne yokken bile 2 tekne karşılaştığında sorun oluyor. Karşıdan gelen tekneyle neredeyse sürtünerek geçiyoruz. Saat 1'e doğru **Simi Limanı**'na giriyoruz. Güney rıhtımında daha önce kıçtankara olduğumuz yerde boşluklar var. Fakat polis ısrarla kıçtankara olunabilecek son yerden sonraki boşluğa rıhtıma aborda olmamızı istiyor. Zaten ondan sonra da küçük tekneler tonozla kıçtankara olmuşlar. İki tekne arasında 16-17 metrelik bir boşluk var, biz 13 metreyiz yaşayabilecek miyiz! Öndeki teknedekiler burundan çarpmayalım diye

dışarıdalar. Neyse rüzgar fazla değil, sorun olmuyor. Öndeki teknedekiler de bizim Marmaris Yat Marina'dan tanıdıklarımızmış meğer (36°36'936N 027°50'215E).

Liman başkanlığına gidip giriş işlemlerimi yaptırıyorum, yarın ayrılacağız. Tekneye dönünce 2 tekne aramızda kalan yere küçük bir motoryatı kıçtankara bağıyorlar, önümüzde ve arkamızda 1 metreden az yer var. Buradan nasıl çıkarız ki yarın sabah. Mooring man sorun olmaz çıkarsınız diyor. 360° docking sistemimiz olsa bile yardımsız çıkamayız. Neyse. Öğle yemeğimizi teknenin yakınındaki bir restoranda yiyoruz. Böylece tekneden internete erişebiliyoruz.

Turquoise Simi'de, Simi Adası/Yunanistan

Akşama doğru her yer doluyor. Polis gelenlere el ediyor, üzerimize aborda olması için. Ben tanımadıklarımız bizim tekneden mi geçecek olmaz diyorum. Liman polisinin emri en az 2 tekne üst üste aborda olacaktı. Karşı rıhtımdaki de öyle. Gelenler biraz yanaşınca o kadar daracık yere aborda olamayacağını anlıyor ve gidiyorlar. Sinirleniyorum. Gidip Yunanistan'dan çıkış işlemlerimi yaptırıyorum. Gümrüksüz satış mağazasına gidiyorum. Türkiye'ye gidilecekse vergisiz, yoksa vergili satış yapılıyor. Her yer koli koli Yeni Yaki, Efe gibi Türk içkileri ve Uzo dolu. Kaç tane hakkımız var diyorum. Sınırsız diyorlar. Herkes neredeyse kolilerle alıyor. 1 litrelik yeni rakı 16 €, yeşil efe 13,5 €, pahalılarından olan Midilli'nin meşhur Plomari uzosu 11 €. Güzel kutusu var, 2 tane alınırsa da kampanyada %20 indirim var. Yani Türkiye'ye göre çok ucuz.

Aldıklarımızı bize teslim etmiyorlar, ödemeyi yaptıktan sonra onlar tekneye teslim ediyorlar.

Simi'nin hapsedilmiş ördekleri

Gümrük binasının hemen arkasındaki köprünün altında ördekler resmen hapsedilmiş. İlk geldiğimizde sanki suda dolaşabilecekleri yerleri vardı. Bu sefer alan iyice daraltılmış. Aslında serbest bırakılırsa bu kadar kalabalık limanda herhalde sorunlar yaşanır.

Simi, Simi Adası/Yunanistan

Akşam döner yiyip tekneye dönüyoruz. Sabah Türkiye'ye giriş işlemleri için Turgutreis'e gitmeyi planlıyoruz. Ancak arkadaşlarımız Turgutreis'e marinaya gitmişler, giriş işlemleri için acente 200 € istemiş. Zaten marina ücretsiz 1 saat kalmaya izin verdiğinden mecburen ödemişler. Ancak Bozburun'da acentelik ücreti 30-40 € imiş. Aslında acentanın transitlog doldurması için 3-5 dakikaya ihtiyacı var. Eskiden liman başkanlığından kendimiz ücretsiz yaptırırdık, ancak şimdi nedense acente mecburi tutuluyor. Liman başkanlığı transitlogu doldurmuyor. Birkaç dakikalık işlem

için yüzlerce € ücret bana abartılı geliyor. Rüzgarın durumunu ve de 4-5 saat yolda kaybetmemek için biz yine giriş işlemleri için Turgutreis'e gitmeye karar veriyoruz.

14 Ağustos 2013 Çarşamba

Sabah 7 gibi kalkıyoruz. Buradan nasıl çıkarız diye düşünürken Taj teknesindeki arkadaşlar yardıma geliyorlar. Arkamızdaki küçük tekneye çıkıp halatımızı çekiyor, arkadaki usturmaçalar yardımıyla kimseye zarar vermeden çıkıyoruz. Onlar olmazsa çıkmamız mümkün değildi. Mecburen diğer insanların kalkmasını bekleyecektik.

Saat 12'ye kadar rüzgar olmadığından motor seyri yaptık, daha sonra rüzgarın izin verdiği ölçüde yelken yaptık. Özellikle Kos'un kuytusundan çıkınca rüzgar 20 knota çıktı. Bu yıl burası sürekli rüzgarlı. İyi yelken yapabiliyoruz. Biraz tramolalarla ilerliyoruz. Ne de olsa bu yöreyi çok iyi biliyoruz, gecikmemizin bir sakıncası yok. 16:20'de yazlığımızın bulunduğu Rüyakent'in önlerine (Meteoroloji Koyu'na) demir atıyoruz. Bu gece burada dinleneceğiz. Yarın hem motor bakımını hem de çıkış işlemlerini yaptırmak üzere Turgutreis'e gideceğim.

Rüyakent, Meteoroloji Koyu/Türkiye

Önce karadan gidip acente işini araştıracağım. Marinarın içinde soruyorum, 100 €+masraflar cevabını alıyorum. Marinarın dışı daha ucuz olabilir mi, tüm masraflar dahil 200 € cevabı

alıyorum. Demek arkadaşın söylediği doğruymuş! Bir de havuzluğun olduğu yerde bir acente vardı. Ona uğruyorum. Marina ofisinden transitlog belgesini alırsan 20 €'ya doldururum, imzaları da attıracaksam 60 € diyor. 127,5 TL'ye boş transitlogu alıp doldurtuyorum. Sonra şansımı denemek için işlemlerimi tamamlamaya gidiyorum, ancak pasaport polisi eşini de görmem gerekir diyor. Tekneyi alıp getiriyoruz. Hem giriş işlemlerini yaptırıyoruz, hem de motor bakımını. Motor bakımını 3,5 ay önce Marmaris'de yaptırmıştım, ancak özellikle Adriyatik ve İyon denizlerinde çok motor kullanmak zorunda kaldığımdan şimdi 833 saate erişmiş olan motora Yanmar servisine bir bakım daha yaptırıyorum. Böylece 2.000 milden daha uzun süren, 3 denizi (Ege, İyon, Adriyatik) ve 3 ülkeyi (Yunanistan, İtalya, Hırvatistan) kapsayan, 77 gün günlük 60 duraklı gezimizi burada sonlandırıyoruz.

Turquoise Turgutreis D-Marin'de/Türkiye